71STE JAARGANG No. 9082 DINSDAG 27 JULI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Chinese jagers door skyraiders neergeschoten

Amerikanen treden krachtiger op tegen Chinese lucht-piraten

Admiraal Stump maant piloten tot waakzaamheid

Washinton. — Twee vliegtuigen van een Amerikaans vliegdekschip hebben gisteren twee communistisch Chinese vliegtuigen neergeschoten, die Amerikaanse vliegtuigen aanvielen, toen deze zochten naar overlevenden van het door de communisten neergeschoten Britse passagiersvliegtuig. Aldus werd gisteren door het State Department bekendgemaakt. De Amerikaanse minister van defensie Wilson heeft verklaard, dat de aanvallende Chinese vliegtuigen eenpersoonsjagers waren met schroefaandrijving van het type 1A-7. De Amerikaanse vliegtuigen waren van het type Skyraider.

De Amerikanse vliegers deelden mede, dat tijdens het luchtgevecht een Chinese kanonneerboot op hen vuurde, doch dat zij het vuur niet hebben beantwoord.

De permanente Amerikaanse vertegenwoordiger bij de Verenigde Naties Cabot heeft verklaard, dat het optreden van de communistische Chinese vliegtuigen een dergelijke minachting voor de internationale wetten en orde toont, dat het allen, die daar nog niet van overtuigd waren, overtuigen moet, dat het communistische Chinese bewind niet waardig is deel uit te maken van de Verenigde Naties.

De voorzitter van de Senaatscommissie voor buitenlandse betrekkingen zeide: Wij doen nu wat wij ook deden bij het optreden van piraten van Tripoli. Als zij de wereldverkeerswegen voor vliegtuigen en schepen en de internationale wetten schenden, kunnen zij verwachten neergeschoten te worden.

Deskundigen te Londen schreven de jongste incidenten toe aan de verhoogde communistische luchtactiviteit in verband met de nieuwe campagne van Peking tegen Formosa.

Functionarissen van het State Department hebben verklaard dat de Verenigde Staten een krachtig protest zullen zenden in verband met het neerschieten van een Brits vliegtuig bij Hainan, waarbij drie Amerikaanse staatsburgers om het leven kwamen.

Ook een Frans vluigtuig dat gistermiddag uit Saigon te Hongkong aankwam, is op 160 kilometer van Hainan vier minuten lang door communistische Chinese jagers achtervolgd. De vliegtuigen vuurden echter niet.

Admiraal Felix Stump, de opperbevelhebber van de Amerikaanse vloot in de Stille Oceaan, die momenteel te Washington vertoeft, heeft vandaag op een persconferentie verklaard, dat de Amerikaanse vliegers instructies hebben om direct te schieten, indien zij worden aangevallen. Indien een Amerikaans toestel wordt aangevallen of met kennelijk vijandige bedoelingen wordt benaderd, zal het terug schieten. Met andere woorden, aldus admiraal Stump: „Ge behoeft niet te wachten tot ge neergeschoten wordt om dan pas te schieten".

Koninklijk Paar naar Griekenland?

(Van onze correspondent)

Koning Paul van Griekenland heeft 75 vorstelijke personen uitgenodigd om van 22 Augustus tot 3 September deel te nemen aan een in Griekenland te houden reünie van Europese vorstenhuizen. Ook Koningin Juliana en Prins Bernhard behoren tot de genodigden.

U staat op mijn sleep

Toen Koningin Juliana en President Coty bij het Rijksmuseum te Amsterdam voorreden en na het uitstappen de chauffeur snel de wagen wilde laten optrekken om plaats te maken voor de tweede auto met madame Coty en Prins Bernhard, klonk opeens de stem van H. M.: „Rijdt u even terug, u staat op mijn sleep"

Onmiddellijk schakelde de chauffeur achteruit en een stuk van de sleep, dat onder het achterwiel was terecht gekomen, kon zonder schade door de Koningin worden opgenomen.

Kees de Bok overleden

Amsterdam. — Kees de Bok, eens de mascotte van de Prins Bernhard-kapel, waarmee het dier verre tochten heeft ondernomen, is overleden. Op 30 Juni 1948 kreeg de bok, als geschenk van de kapel, onderdak in Artis, waar hij vele jaren een bekende „figuur" is geweest.

De laatste weken was Kees plotseling niet meer de oude en van dag tot dag ging hij achteruit, ofschoon men geen bepaalde ziekteverschijnselen kon constateren. Hij kon zich nauwelijks bewegen en kon ook niet meer staan. Iedere dag kwam de dierenarst even bij hem kijken, waarbij hij verschillende keren injecties heeft gekregen. Het mocht evenwel niet mer baten.... Bij de sectie is gebleken, dat Kees kerngezond was. „Ouderdom" was de doodsoorzaak.

KNVB vergadert over betaald voetbal

Het bestuur van de K.N.V.B. heeft besloten tot het houden van een buitengewone algemene bondsvergadering op 11 Augustus te Amsterdam.

Op deze vergadering worden de voorstellen tot het geven van vergoedingen aan spelers en de instelling van een hoofdklasse behandeld.

Recht tot het Hart

— Een ontevreden gezicht verwekt meestal ergernis ,zelden medelijden, nooit sympathie.

Begroting 1955 heden bij Staten ingediend

Sneller behandeling van de begroting mogelijk?

Willemstad. — Uiteraard werden op de wekelijkse pers-conferentie bij de Regeringsraad aan mr Da Costa Gomez vragen gesteld over de uitlating van Gezaghebber Gorsira waar aanleiding van de niet-sluitende Eilandsbegroting voor het jaar 1955, en de suggestie van de voorzitter van de Regeringsraad, dat voor 1955 een eilandelijke bijdrage als dekking van het tekort op de landsbegroting zal moeten worden opgebracht. De heer Da Costa Gomez had weinig commentaar. Hij bepaalde zich tot de opmerking, dat volgens art. 90 van de Eilandenregeling het land een bijdrage van het eiland op de begroting kan plaatsen.

Overigens kon de voorzitter van de Regeringsraad weinig aan zijn verklaring toevoegen en beperkte hij zich tot de mededeling, dat heden (Dinsdag) de Landsbegroting 1955 bij de Staten zal worden ingediend. Hier zal men dus kunnen zien, op welke wijze de Regering de begroting sluitend heeft gemaakt.

Natuurlijk kwam ook de door de Regering beoogde snellere schriftelijke behandeling van de begroting ter sprake. Indien de Staten overgingen tot het vormen van een z.g. begrotingscommissie, zou veel efficiëuter gewerkt kunnen worden, waardoor veel tijd zou kunnen worden bespaard. Vooral de detail-punten kunnen sneller worden afgedaan dan thans het geval is. Ook voor zover de ambtelijke apparatuur bij de tot standkoming van de begroting moet worden ingeschakeld is er nog veel coördinatie mogelijk. Van de zijde der statenleden zijn op het voorstel der Regering nog geen reacties binnengekomen. Dit was overigens ook niet te verwachten, daar de begroting eerst heden wordt ingediend. Inmiddels is nog helemaal niet met zekerheid te zeggen, of het thans zal lukken de begrotings-procedure met ettelijke maanden te bekorten, zodat men daarmede voor de a.s. verkiezingen ruimschoots gereed is. Met de behandeling van de Suppletoire begroting 1953 is dit mislukt. Wellicht lukt het thans beter.

Enkele kwesties werden hierna nog aan de heer Da Costa Gomez ter beantwoording voorgelegd. Over het Marsbango-incident is een dossier samengesteld. Eerstdaags zal hierover dus wel meer nieuws los komen.

Over de luchtvaartbesprekingen te Caracas kon de heer Da Costa Gomez niets mededelen. Luchtvaart is trouwens nog een rijksaangeleenheid.

Ten slotte deelde de voorzitter van de R.R. mede, dat het niet onmogelijk is, dat reeds a.s. Donderdag de Staten bijeengeroepen zullen worden ter behandeling van het Statuut.

Interessante lezing in C.S.C.

Karel van der Meer over zijn Braziliaanse ervaringen

(van onze sportverslaggever)

Willemstad. — Gisteravond hield de Nederlandse en internationale scheidsrechter Karel van der Meer in het C.S.C.-Clubgebouw een interessante lezing voor de locale scheidsrechters en andere genodigden. Het was jammer dat de belangstelling niet groot was, de afwezigen hebben een zeer interessante lezing gemist. De heer Walter van Rosberg leidde met enige welgekozen woorden zijn collega in en nadat deze hem dank had gezegd, bood hij van Rosberg een vaantje aan, terwijl ook de grensrechters van Heeswijk en Vos (niet aanwezig) een klein vaandeltje aangeboden kregen door de Centrale Organisatie Van Scheidsrechter (C.O.V.S.) in Nederland.

Dit vaantje wordt gewoonlijk uitgereikt aan scheidsrechters, die een thuiswedstrijd van het Nederlandse elftal fluiten, doch, zoals de heer Karel van der Meer beweerde, men gevoelde zich hier zó thuis, dat aan de traditie geen afbreuk gedaan kon worden. De C.O.V.S. telt maar eventjes 4.800 leden, (dus meer scheidsrechters dan hier toeschouwers bij een normale interland wedstrijd.) Aan onze bondsvoorzitter de heer Mordy Maduro viel weer de eer te beurt uit handen van de spreker een gouden speldje van de C.O.V.S. te ontvangen, een ereteken dat slechts enkele personen in Nederland bezitten. Spreker wijdde toen uit over de taak van een arbiter, die soms een moeilijke taak kon hebben, b.v. tegen de wil van het publiek in iets fluiten, en verzocht de aanwezigen in de toekomst bij het bijwonen van een wedstrijd meer begrip te tonen voor het werk van de scheidsrechter. Spreker merkte vervolgens op dat het Curaçaose publiek zeer sportief was en dat hij over hun houding niets dan lof had. De ontvangst op Curaçao noemde spreker gewoonweg fantastisch en hij geloofde dat hij nooit meer zoiets zou kunnen meemaken.

Het is maar een keer „de beste ontvangst" en dat is deze keer geweest. Vervolgens ging spreker over tot de ervaringen van zijn wedstrijden om het wereldkampioenschap voetbal te Brazilië in 1950. Hij vertelde over de scheidsrechters, het land, Rio, mentaliteit van de bevolking, enthousiasme van het publiek, sportvelden, tribune, en wist het zo interessant te vertellen. dat de aanwezigen vol spanning luisterden naar zijn ervaringen. Het spel der Curaçaoenaars vergeleek de heer van der Meer met dat van Brazilië, met het verschil dat Curaçao meer weet te schieten, wat dan toch uiteindelijk ook de beslissing moet brengen. Hij meende dat dit in verband was met onze Braziliaanse trainer. Het spel der Brazilianen, die spreker toen voor het eerst zag vond hij zeer fantastisch. Als wij alles moeten opsommen wat de heer van der Meer verder vertelde zouden wij best enige pagina's kunnen vullen, doch de wijze waarop spreker dit ales vertelde, soms met een beetje humor, zouden wij onmogelijk met dode letters op papier kunnen weergeven.

Als bijzonderheid willen wij nog vermelden van het bezoek van de heer Van der Meer aan de prof-club Fluminense, die maar eventjes 15.000 leden telt, kantoren bezit met een dertigtal kantoorbedienden, sportvelden, voor allerlei sporten etc. etc. Toen de heer van der Meer tegen tienen zijn causerie had beeindigd, dankte de heer van Rosberg de scheidsrechter hartelijk en zo kwam een einde aan een gezellige avond, waar de aanwezigen zeker nog met plezier aan zullen terugdenken.

Drie Nederlanders in Ronde van Zwitserland

Amsterdam. — Adri Voorting, Jef Jansen en Jan Lambrichs zullen naar alle waarschijnlijkheid vertegenwoordigen in de Ronde van Zwitserland, welke van 7 t/m 14 Augustus wordt gehouden.

Wegens contractuele verplichtingen elders zal geen van de leden van de Nederlandse Tour de France-ploeg in de Ronde van Zwitserland kunnen starten.

Parijs. — Josephine Baker heeft twee Japanse weesjes, één van acht en één van twintig maanden geadopteerd. Zij noemt ze Automne en Lumière.

Tour de France

Van Breenen opnieuw de beste Nederlander

Grenoble. — De zeventiende etappe van Lyon naar Grenoble over 182 km is gewonnen door Lucien Lazarides in 5 uur 40 min. 43 seconden. Tweede werd Schaer in 5 uur 42 min. 04 seconden; 3. Kubler in 5 uur 42 min. 08 sec.; 4. Ockers; 5. Bobet; 6. Van Breenen; 7. Clerici; 8. Mallejac; allen in dezelfde tijd; Voorting werd 17e, Van Est 23ste, Suykerbuyck 26ste; Nolten 29ste, Wagtmans 31ste, Faanhof 36ste.

Het algemeen klassement luidt: 1. Bobet; 2. Schaer; 3. Kubler; 4. Mallejac; 14. Nolten; 15. Wagtmans; 16. Van Est; 18. Van Breenen; 20. Voorting; 44. Faanhof; 59. Suykerbuyck.

Het algemeen ploegenklassement: 1. Zwitserland; 2 Frankrijk; 3. België; 4. Nederland.

Van Breenen heeft na de uitstekende tweede plats in de zestiende etappe opnieuw in de zeventiende etappe zich de beste Nederlander getoond door de zesde plaats te bezetten.

Hoe staat het met de Tour?

ETAPPE-WINNAAR	GELE TRUI
1e etappe: Wagtmans (Ned.)	Wagtmans (Ned).
2e etappe: Bobet (Frankrijk)	Wagtmans (Ned).
3e etappe: Dussault (Frankrijk)	Wagtmans (Ned).
4e etappe: Wim van Est (Ned.)	Bobet (Frankrijk)
5e etappe: Kubler (Zwitserl.)	Bobet (Frankrijk)
6e etappe: Forlini (Fr. Regionaal)	Bobet (Frankrijk)
7e etappe: Vivier (Fr. ZW.)	Bobet (Frankrijk)
8e etappe: Debruyne (B)	Wagtmans (Ned.)
9e etappe: Henk Faanhof (Ned.)	Wagtmans (Ned.)
10e etappe: Bauvin (Fr. N.O.C.)	Wagtmans (Ned.)
11e etappe: Ockers (België)	Wagtmans (Ned.)
12e etappe: Bauvin (Fr. N.O.C.)	Bauvin (Fr. N.O.C.)
13e etappe: De Bruyne (B)	Bauvin (Fr. N.O.C.)
14e etappe: Kubler (Zwits.)	Bobet (Fr.)
15e etappe: Forlini (Fr. Reg.)	Bobet (Fr.)
16e etappe: Forestier (Fr.)	Bobet (Fr.)
17e etappe: Lazarides (Fr.)	Bobet (Fr.)

Was de internationale samenwerking tussen Rusland en Amerika maar zo goed als de samenwerking, die de Russen ten toon spreiden tijdens de dagen van de hevige overstromingen in Oostenrijk. Hier staan Russische en Amerikanse soldaten schouder aan schouder aan schouder bij het versterken van de dijken in Beneden Oostenrijk. Zware keien worden over de rand van van militaire vrachtwagens geworpen om het dijklichaam op te hogen en te sterken tegen de wassende stroom. Moge dit voorbeeld van samenwerking ook op politiek terrein zijn beslag krijgen.

Aan boord van de „Willemstad"

Drukke receptie op feest van Ver. voor Handel en Nijverheid

Hartelijke wensen en veel cadeau's

Willemstad. — Een zeer geanimeerde en door talrijke belangrijke persoonlijkheden bezochte receptie vond gisteravond plaats aan boord van het m.s. „Willemstad" van de K.N.S.M. ter gelegenheid van het tienjarig bestaan van de Curaçaose Vereniging voor Handel en Nijverheid. Behalve de wnd. Gouverneur, de heer F. v.d. Valk en de Gezaghebber, de heer M. P. Gorsira maakten hun opwachting bij het jubilerende bestuur de voorzitter van de Regeringsraad, mr Da Costa Gomez, de landsministers Karner (zelf oud-voorzitter van de vereniging), en Pauw, de Gedeputeerden Kroon, Rozendaal en Sprockel, vele Staten- en Eilandsraadleden, alsmede een zeer groot aantal vooraanstaande persoonlijkheden uit de kringen van handel en nijverheid.

In zijn toespraak zeide de heer Richard A.C. Henriquez, voorzitter van de jubilerende vereniging, dat hij over de voorlopige tien jaar niet wilde uitweiden, en ook geen blik in de toekomst zou werpen, omdat in de bijzondere uitgave van het Maandblad voor de Handel en Nijverheid van Curaçao waarvan het Juli/Augustus nummer als gedenkschrift geheel gewijd is aan het Jubileum, zeer uitvoerig over de laatste tien jaar wordt verteld en ook bespiegelingen worden gehouden over de naaste toekomst.

Wel stelde spreker er prijs op woorden van dank te richten tot hen, die op de erkentelijkheid van de vereniging recht hebben.

In de eerste plaats de Directie van de K.N.S.M., die de viering van het jubileum op deze wijze mogelijk heeft gemaakt. De K.N.S.M. heeft de Vereniging de receptie aan boord van een van haar schepen als *jubileum-geschenk* aangeboden. Deze geste tegenover de Handel en Nijverheid van Curaçao noemde de heer Henriquez een buitengewone vriendelijkheid waarvoor hij de K.N.S.M. in het bijzonder dank bracht.

Vervolgens dankte hij allen die hun medewerking hadden gegeven aan de herdenking van het 10-jarig bestaan van de Veréniging. Speciaal uitte hij die dank aan het adres van de secretaris van de vereniging, Mr. Cardozo, die al het voorbereidend werk had geleid en het prachtige jubileum-nummer had verzorgd. Voor hem is deze mijlpaal van bijzondere betekenis omdat met dit gedenknummer tevens de negende jaargang ingaat van het Maandblad, waarvan hij van de beginne af de redactie op zo voortreffelijke wijze heeft gevoerd.

De heer Henriquez richtte eveneens woorden van dank aan het adres van de Landsregering, het Bestuurscollege, de hoofden van alle departementen, overheidsdienst, onder welke ook de politie, en niet in de laatste plaats aan de semi-overheidsinstantie de *Kamer van Koophandel* op Curaçao.

Tenslotte richtte spreker zich tot de leden. Gij leden, aldus de heer Henriquez zijt eigenlijk de voornaamste van alle hier aanwezigen, want zonder U zou de Vereniging niet bestaan. Wij zouden kunnen zeggen dat wij aan U dit jubileum danken. Immers gij hebt als zakenlieden sinds 24 Juli 1944 in georganiseerd verband gestreefd naar bevordering en bescherming van de belangen van het handels- en bedrijfsleven, op dit eiland èn met succes.

Ik wil dit aldus zien: dat gij in de eerste plaats het *juiste inzicht* hebt omtrent de waarde, de maatschappelijke noodzakelijkheid van organisatie van hen, die gemeenschappelijke belangen hebben organisatie van de leden van het bedrijfsleven, als handelaren, industriëlen, doch vooral ook als werkgevers.

Doch *naast* dit juiste *inzicht* hebt gij ook het juiste *gevoel* van moreel *verplicht* te zijn mée te doen met ons. door U te scharen in de rijen van onze leden en door Uw daadwerkelijke steun te geven aan onze gemeenschappelijke zaak. Gij zult mij antwoorden: daarvoor hebben wij geen dank verdiend, het was immers onze *plicht!* Maar dan zeg ik U, dat er nog altijd in deze gemeenschap zijn, die deze plicht niet aanvoelen en buiten onze gelederen blijven. Gelukkig is dit aantal gering. Dit strekt Curaçao tot eer.

Het is in dit verband, dat ik met blijdschap kan bekend maken, dat wij met ons tienjarig-bestaan tegelijk ons ledental hebben weten te brengen op 200. De leus: „naar de tweehonderd" ingezet in 1952, is dus in vervulling gegaan. Wat dit betekent kunt ge beseffen, wanneer ik u vertel, dat onze Vereniging in het eerste jaar van haar bestaan nog geen honderd leden telde.

Alle goede zaken bestaan in drie dingen: Wij herdenken ons 10-jarig bestaan met 1o deze receptie, 2o met ons Gedenkschrift, en ten derde...... met een gedenkpenning als jubileumgeschenk aan onze leden.

Deze bronzen gedenkpenning. gevat in een houder, is gedacht als een presse-papier en bestemd om op Uw bureau een ereplaats in te nemen.

Met de wens, dat deze penning in de komende jaren getuige moge zijn van de voorspoed in handel en bedrijf, van het geluk en de bloei van de zaken en niet in het minst van de trouw. liefde en onverbrekelijke gebondenheid des leden aan hun Vereniging. „De Curaçaose Vereniging voor Handel en Nijverheid", besloot de heer Henriquez zijn toespraak.

De heer v.d. Valk, wnd. Gouverneur zeide in zijn toespraak, dat er vreugde en dankbaarheid heerst om de jarige Vereniging voor Handel en Nijverheid, omdat deze vereniging vele zaken heeft behartigd, die ten algemene nutte strekken. Daarnaast heeft zij vanzelfsprekend ook voor de belangen harer leden opgekomen. De heer v.d. Valk sprak de wens uit, dat de vereniging haar verdere uitbouw zou mogen zoeken in de richting van een nauwer met elkaar verbinden van de sociale en economische belangen van de verschillende groeperingen.

Nadat ook de heer Whitfield, voorzitter van de Arubaanse Vereniging voor Handel en Nijverheid zijn gelukwensen had overgebracht, kwam de secretaris van de vereniging mr D.S. Jessurun Cardozo aan het woord. Hij bracht hulde aan de voorzitter en prees in de heer Henriquez de manier waarop hij wist samen te werken met zijn medebestuursleden. Als blijk van waardering bood hij het bestuur van de vereniging een prachtige man aan waarin de stukken van de bestuursvergadering opgeborgen kunnen worden.

De heer Cardozo deelde verder nog mede, dat een lid van de vereniging die onbekend wenste te blijven een voorzittershamer met inscriptie had aangeboden. De fa. Martijn schonk een kolossale taart ter opluistering van de receptie, de fa. Blok en Diaz sigaren, Fischer de foto's van deze receptie, Spritzer en Fuhrmann gaf een plaquette cadeau, de echtgenote van de heer Cardozo het gastboek, dat allen aan de ingang van de receptie-ruimte getekend hadden, en de Grace Line verblijdde het bestuur met een mooie klok voor het kantoor.

Nadat de heer Vreugdenhil nog gesproken had en daarbij in het kort de geschiedenis van de vereniging gememoreerd had, verspreidden de aanwezigen zich over het schip ten einde de geslaagde receptie onder het genot van een koele dronk en een hartige hap voort te zetten.

Een buitengewoon geslaagde party, was het oordeel van allen. Hoe kan het ook anders op zo'n schip en op het jubileum van zo'n vereniging!

De „big bosses" van de Curaçaose Vereniging voor Handel en Nijverheid, de heren Richard A. C. Henriquez (voorzitter) en mr D. S. Jessurun Cardozo (secr.) tijdens de receptie van gisteravond, waarop beiden het woord voerden.

Tien jaar vliegen

K.L.M. hielp Bovenwinden uit de nood

Willemstad. — Tien jaar geleden, toen de vrijheid van de beschaafde wereld bedreigd werd door Adolf Hitler en zijn horden, toen alles op de zeven zeeën bedreigd werd door zijn U-boten, zag de K.N.S.M. zich genoodzaakt haar scheepvaart verbinding met de „Baralt", „El Libertador" enz. tussen de Beneden- en Bovenwindse Eilanden te staken. Hierdoor worden de eilanden Boven de Wind practisch afgesloten van de buitenwereld.

Nu en dan op ongeregelde tijden kwam er een teken uit Curaçao en Aruba met een „Fedalma", een „Hughes" enz. die de gevaren van de Caraibische Zee trotseerden om levensmiddelen, post en passagiers over de plm. 1000 zeemijlen water dat de Bovenwinden van de Benedenwinden scheidt, te vervoeren.

KLM helpt

Het was gedurende die moeilijke oorlogsdagen dat 's werelds oudste luchtvaartmaatschappij, de K.L.M., de Bovenwinden de helpende hand toestak om hen uit hun isolement te verlossen. Reeds had men alles voor een luchtvaart verbinding op papier klaar staan, en na enige experimentele vluchten vond dan op 27 Juli 1944, vandaar precies tien jaren geleden, de eerste officiële vlucht plaats tussen Curaçao en Sint Maarten.

Gedurende de laatste tien jaren onderhoudt de K.L.M. nu onafgebroken elke week (en gedurende de afgelopen maanden tot voor enkele weken geleden, twee maal per week) een vlucht naar de Bovenwinden. En elke week op dezelfde tijd verlaten de auto's, bussen en trucks, Philipsburg met bestemming Simpsonsbaai, waar het kleine Juliana-vliegveld ligt, om getuige te zijn van de aankomst van weer een andere „Flying Dutchman" uit Curaçao. Om familieleden of vrienden af te halen, om pakketten hen door familieleden op Curaçao en Aruba gestuurd in ontvangst te nemen, of.... alleen om het K.L.M. vliegtuig te zien landen. Het K.L.M.-vliegtuig ....het bewijs dat de Bovenwinden niet meer geisoleerd zijn.

Op het tweede lustrum van de K.L.M. verbinding Curaçao—Sint Maarten bieden wij de Koninklijke Luchtvaart Maatschappij onze hartelijke gelukwensen aan met het bereiken van deze mijlpaal in haar zo roemruchte historie.

Politieke activiteiten op de Bovenwinden

De D.P. lust men niet.....

Philipsburg. — Uit Sint Maarten vernemen wij, dat de politici aldaar grote activiteit aan de dag beginnen te leggen in verband met de komende verkiezingen in November. Kortgeleden vond de eerste openbare propaganda vergadering plaats van de Voges-groep welke echter door het publiek slecht werd bezocht. (Te vroeg in het seizoen?)

Volgens gesprekken welke een correspondent van ons blad op de Bovenwinden onlangs met enige Bovenwinders had, is de situatie zo dat velen teleurgesteld zijn. Men heeft geen verbetering in de algemene Bovenwindse toestand kunnen waarnemen gedurende de zittings-periode van beide Bovenwindse vertegenwoordigers. Velen met wie onze correspondent spraken waren ook niet te spreken over het feit dat Voges het Voorzitterschap van de Staten aanvaardde en Vlaun de vrije hand gaf als, z.a. men het uitdrukte; „plaatsvervangende vertegenwoordiger." Anderen verzekerden ons, dat zij onder de huidige omstandigheden echter voor Voges zullen stemmen, daar hij de „minst slechte" zou zijn onder de candidaten. In tegenstelling met Curaçao, waar de meeste Bovenwinders pro-democraat zijn, willen de op St. Maarten, Saba en St. Eustatius wonende Bovenwinders niets te maken hebben met de Democraten, aldus hoorden wij van een groot aantal vooraanstaande inwoners van de eilanden boven de wind.

Curacao en Aruba voor 3 millioen „aangeslagen" op Landsbegroting '55

Willemstad. — Hedenochtend werd, zoals elders in dit blad reeds is gemeld, de Begroting '55 bij de Staten ingediend. Hierop is als bijdrage van het Eilandgebied Curaçao (art. 90 Eilandenregeling) een post van f. 1.950.000 geplaatst. Aruba is „aangeslagen" voor een bedrag van f. 1.050.000. Op de credit-zijde van de Landsbegroting prijkt dus een post van 3 millioen, op te brengen door Curaçao en Aruba samen.

Indien de Staten te zijner tijd deze bedragen overnemen, zal Curaçao zich dus voor een tekort van bijna 8 millioen geplaatst zien!

Modern hotel doet toeristenverkeer verdubbelen

Willemstad. In het Julinummer van het vakblad „Travel Trade" lezen wij, dat het toeristenverkeer van Panama met honderd procent toegenomen is sedert het moderne hotel „El Panama" ruim twee jaar geleden geopend is.

Ongetwijfeld hopen aandeelhouders hetzelfde te kunnen zeggen in 1958, wanneer hotel „El Curacao" in 1956 geopend wordt.

In hetzelfde blad lezen wij verder, dat de tweede „Big Game Fishing Tournament" dat van 2 Juli tot 1 Augustus in Panama gehouden wordt tot de vermeerdering van het vreemdelingenverkeer heeft bijgedragen. Ook wij kunnen zoiets organiseren en hebben verder vele andere pijlen op onze boog om Curaçao bij de overnachtende toeristen populair te maken.

Gelijk de „Amigoe" reeds gisteren meldde, heeft de Hendrikschool een tentoonstelling georganiseerd van vliegtuigmodellen (bouwplaten) en tekeningen als resultaat van de wedstrijd onder het motto „De K.L.M. op de Antillen". Deze wedstrijd was voor alle klassen van de school uitgeschreven. De bouwplaten, wandversieringen alsmede enkele prijzen werden door de K.L.M. beschikbaar gesteld. Op bovenstaande foto, genomen op deze tentoonstelling, zien wij de drie prijswinnaars staande achter hun model.

Meerderjarige verklaard

Willemstad. — Bij beschikking van het Hof van Justitie zijn aan Edgar Pedro Jalife de brieven van meerderjarigverklaring verleend.

Faillisement

Willemstad. — In staat van faillisement is verklaard W. M. Fr. Creesberg alhier.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — Gisteren maakte de Mobiele Brigade twee processen-verbaal op, gaf vier waarschuwingen, verleende acht assistentie's en behandelde vier lichte aanrijdingen.

Toezicht op verhuizing

Een vrouw op het Julianplein verzocht assistentie van de M.B. Het bleek dat zij haar goederen wilde weghalen uit het huis, waar zij met een man had geleefd. Daar de verhuizing helmaal niet was voorbereid, niets was ingepakt, terwijl evenmin vervoer aanwezig was, is de vrouw aangezegd eerst de zaak te regelen en dan, indien nodig weer assitentie te verzoeken.

Waar was zij zo laat?

Op Berg Altena riep men hedenochtend omstreeks 2.20 uur de hulp in van de politie. Een ingesteld onderzoek wees uit, dat een 20Ijarig meisje betrof. De pleegouders weigerden pertinent om haar binnen te laten, daar zij zo laat thuis komt, waarop de M.B. het meisje naar haar voogdes bracht. Om dezelfde redenen liet ook de voogdes de jongedame niet binnen. Eindelijk vond men onderdak voor de nacht bij een zekere familie S. terwijl de K. en Z.P. de zaak verder zal behandelen.

Nog niets aan de hand

In het New China Restaurant belde een ietswat onder de invloed van sterke drank verkerend persoon de M.B. op ter assistentie, daar hij vreesde dat een andere man hem wilde uitlokken tot een gevecht. Beide „heren" zijn aangezegd zich rustig te houden.

M.B. is geen taxi-bedrijf

Op Van Engelen verzocht een vrouw assistentie. De agenten verzocht zij om haar vier kinderen, die de voogdijraad aan haar man heeft toegewezen, naar haar te willen terug brengen. De politie weigerde de M.B. is nu eenmaal geen taxibedrijf.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 4 in en 6 uit; tankschepen 10 in en 12 uit; zeilschepen 7 in en 1 uit. Passagiers landend 19, vertrokken 48 en doorgaand 10.

Hato: Vliegtuigen 13 in en 16 uit. Passagiers landend 122, vertrokken 135 en doorgaand 88.

Winding Bay v. La Rouana nr La Guayra, **Captain Cook** nr Cristobal, **Habana** nr Ciudad Trujillo, **Fionia** v. Sint Thomas nr Cristobal, **Golden Ocean** v. Hamburg nr Sta Martha, **Willemstad** nr La Guayra.

Verbreding Bakkerstraat

Bestuurscollege wil grond kopen

Willemstad. — Het Bestuurscollege van Curaçao heeft de Raad ter vastlegging aangeboden een ontwerp-besluit inzake aankoop van de firma B.J. de Castro en Sons van een strook grond ter verbreding van de Bakkerstraat voor de som van f. 35.000.— Over de aankoop van gronden ten behoeve van de verbreding en doortrekking van de Bakkerstraat werd op 4 en 6 Februari reeds overleg gepleegd met de vaste commissie van overleg.

Bij dit overleg bleek, dat tegen vorenbedoelde aankoop bij de vertegenwoordigers der raadsfracties geen bezwaar bestond.

Er werd evenwel op aangedrongen, aanstonds stappen te ondernemen om ook de overige percelen benodigd voor doortrekking van de Bakkerstraat tot de Pietermaaiweg in eigendom te verkrijgen.

Het Bestuurscollege heeft hiertoe het nodige verricht en heeft de bedoeling voor de aankoop van deze percelen gelden te ramen op de begroting 1955.

Twee zeelieden laten verstek gaan

Willemstad. — Twee Nederlandse zeelieden zijn achtergebleven op Curaçao. Zij behoorden tot de bemanning van het Zweedse tankschip „Urania Gorton". Het agentschap zorgt voor verdere doorreizing.

Het Zweedse vrachtschip „Golden Ocean" bracht voor Curaçao een verstekeling. Hij is aan boord ingesloten en gaat met hetzelfde schip retour.

Gevaarlijke val van fietsers

Willemstad. — Gistermorgen zeven uur maakten twee wielrijders een gevaarlijke val. Op de Schottegatweg ter hoogte van Rio Canario passeerde een fietser een voor hem rijdende fietser. Hij week te vroeg weer naar rechts uit en haakte met zijn achterwiel in het voorwiel van de wielrijder welke hij passeerde. Beiden kwamen te vallen. De passerende wielrijder bekwam lichte verwondingen. Het gevaarlijkste van het ongeval was echter de auto, die er achter aan kwam rijden. Deze wagen moest plotseling remmen om de fietsers niet aan te rijden. Een achter hem komende wagen remde te laat af en botste tegen de auto op. Beide wagens zijn beschadigd. Gelukkig stond de voorste auto bijtijds stil en heeft hij de fietsers niet geraakt. Verder een lichte aanrijding.

Vijfhonderd gulden gewonnen

Willemstad. — Het Comité voor de oprichting van een Maria-monument maakt bekend, dat in de prijsvraag, die was uitgeschreven ter geegenheid van de voetbalwedstrijd Nederland - Curaçao, de heer K. Vonsee, na loting de gelukkige winnaar is geworden van de Fls. 500.— Er waren vele goede inzendingen, zodat het lot moest beslissen. Onze gelukwensen aan de winnaar. Hij kan zijn prijs afhalen bij de Th. Cuales, Prinsenstraat.

Altagracia kerk Pijporgel voor

Willemstad. — Naar wij vernemen staat het nieuwe pijporgel, dat voor de kerk van Altagracia is bestemd, op het punt verscheept te worden.

VAN HET FILMDOEK

Dat de filmmaatschappijen zich de laatste tijd al meer en meer gaan toeleggen op de toekomst en het avontuurlijke, bewijst wel de nieuwste film van RKO-Radiopictures „Captive Woman". Het thema van deze film is de strijd tussen man en vrouw na de vernietiging van de wereld door een atoomoorlog. Het verhaal speelt zich af op de ruïnes van New York, waar de overlevenden van de atoomoorlog bij elkaar in troepen leven. De sterren in deze film zijn Robert Clarke, Margareth Field, Gloria Saunders en Ron Randell. Stuart Gilmore is de regisseur. „Captain Woman" is een bitzonderlijke film, die eenieder, die naar iets nieuws op gebied van film uitziet, zal aantrekken en bevredigen. Hedenavond in **Cinelandia**.

Nederlands elftal naar Aruba

Willemstad. — Hedenochtend is het Nederlandse Bondselftal naar Aruba vertrokken, waar een zeer uitgebreid programma hen wacht. Na de wedstrijd van Zondag j.l. gaan verschillende meningen over het wel of niet winnen van het Nederlandse team van Aruba. Het is bekend dat het Arubaanse elftal de laatste tijd zeer sterk is, een nederlaag ligt naar onze mening in het verschiet.

Het weer

Max. temp. 32.4 C (90.4 F), min. 26.8 C (80.3 F) en gem. 29.3 C (85.9 F). Max. wind 22, min. 9 en gem. 16 knopen. Vochtigheid 70%. Helder 4, licht bewolkt 7 en bewolkt 13 uren.

Bespreking arbeidsproblemen op Bonaire

Willemstad. — Hedenmiddag is de heer Hector S. Weber, belast met het Bureau Arbeidsbemiddeling op Curaçao, naar Bonaire vertrokken. De heer Weber zal daar enkele dagen verblijven in verband met de werkeloosheid aldaar en voert besprekingen met het Bestuurscollege.

Maandblad van de Handel in feestgewaad

Willemstad. — Tel gelegenheid van de viering van het tweede lustrum van de Vereniging voor Handel en Nijverheid is het maandblad, dat door de vereniging uitgegeven wordt, in feesttenue gestoken. Op keurig kunstdruk papier gedrukt en in een dikkere omvang is dit nummer weer een waardevolle bijdrage, waaruit wij kunnen zien, dat de Vereniging in een grote behoefte voorziet. In dit speciale jubileum nummer treffen wij artikelen aan van de hand van Mr. Struycken, Gouverneur der Nederlandse Antillen, gezaghebber M.P. Gorsira schrijft onder de titel „Samenwerking is een eis in deze moderne tijd" een lezenswaardig artikel, waarin hij de vereniging van harte gelukwenst met haar 10-jarig bestaan en het werk prijst, dat in het verleden zo gedemonstreerd werd ten bate van het belang van land en volk. Sympathiek is het woord, dat van de oprichter van de vereniging afkomstig is, nl. van de heer Ernesto C. Martijn, thans woonachtig in Canada, waar hij op deze verre buitenpost de belangen van zijn firma en tevens dat van zijn land op zulk een deskundige wijze behartigt. Voorts zijn in dit nummer artikelen opgenomen van de heer F.H. Karner, en J.G. Nieuwenhuyzen, beiden oud voorzitters van de Vereniging, secretaris en juridisch adviseur mr D.S. Jessurun Cardozo, drs J.H. van Boven, mr I.C. Debrot, P. Breusers, directeur van het postbedrijf. Gedeputeerde C.D. Kroon schrijft een artikel over het hotelwezen, de heer Vreugdenhil schrijft over de haven van Curaçao, kortom, het jubileum nummer is een lezenswaardig geheel.

Schaakmeester Prins naar Curacao

Willemstad — Het voorgenomen bezoek van de Nederlandse Schaakmeester Lod. Prins aan de Ned. Antillen, waarvan reeds sedert enige maanden zeer vaag sprake is, begint zich langzamerhand duidelijker af te tekenen.

Naar wij thans hebben vernomen zal Prins omstreeks October deze gebieden bezoeken.

Voorwedstrijden persoonlijk schaakkampioenschap begonnen

Willemstad. — Kort na 8 uur opende gisteren de voorzitter van de N.A.S.B., de heer J.Ch. Tiepen, de eerste wedstrijdavond. Hij heette de aanwezigen hartelijk welkom en constateerde met genoegen, dat ditmaal reeds voor de negende keer het persoonlijk kampioenschap Curaçao verspeeld zou worden.

„We gaan deze voorwedstrijden spelen in zes groepen van vier personen", aldus de heer Tiepen, „en we weten uit ervaring, hoe sterk iedere uitslag in dergelijke kleine groepen het eindresultaat beinvloedt en hoe gevoelig dit systeem dus is. Iedere halve punt kan van de grootste betekenis zijn waar het de overgang naar de finale betreft".

Hierna wenste de voorzitter de deelnemers prettige wedstrijden toe, waarna de partijen begonnen.

Het resultaat van de eerste ronde was als volgt:

Groep I
Booi — Soeterboek 0—1
Meit — de Windt 1—0
Groep II
Gandelman — de Castro 1—0
Moron — Van Es 1—0
Groep III
Rozendaal — Renaud 1—0
Keur — T. Korevaar 1—0
Groep IV
J. de Vries — den Houting 1—0
Groep V
O. de Leon — Tecla 1—0
Groep VI
Avis — van Herksen (afg.)

Door ziekte, een dienstreis en uitvallen gingen drie partijen niet door. Twee ervan zullen zo spoedig mogelijk worden ingehaald.

De kampioen van vorig jaar, O. W. Rigaud, wordt meteen in de finale geplaatst zonder deelname aan de voorwedstrijden. Op de tweede plaats eindigde in 1953 Gandelman, als 3e Zonenschain.

Morgen wordt Boekenweek geopend

Willemstad. — Gelijk wij reeds meldden, wordt morgenavond de boekenweek officieel geopend. Deze opening vindt plaats in de Piscaderaclub met een literair muzikale avond, die precies om 20.15 uur aanvangt.

Aan het programma werkt mede een strijkkwartet, bestaande uit de heren: F. Linder, 1e viool; J. R. Noorman, 2e viool; R. Gehrels, alt viool; R. Boskaljon, cello, Chal Corsen met een lezing „Mijn literaire ontmoetingen in Nederland", waarop aansluitend Henk Dennert met declamatie van moderne Nederlandse poëzie, Wim Statius Muller met een pianorecital en Drs B. C. E. van Grevenbroek met een lezing „De vertelkunst door de eeuwen heen".

Propaganda voor de Boekenweek

Willemstad. — De plaatselijke boekhandel maakt zich weer op om de boekenweek luister bij te zetten, een culturele gebeurtenis, die door tal van omstandigheden wat later zijn beslag vond. Maar beter laat dan nooit, na afloop hopen wij in ieder geval te kunnen zeggen: „Laat, maar beter dan ooit".

Van Salas ontvingen wij „Boek en Plaat" en van de Hollandse Boekhandel het tijdschrift „Caraibisch Venster", dat door het vertrek van de heer A. W. Vogelsang zijn laatste nummer in de derde jaargang heeft bereikt en van het toneel verdwijnt. Een verscheiden, dat wij desalniettemin betreuren, evenals zijn vertrek, want de heer Vogelsang heeft het boekenleven op Curaçao krachtig gestimuleerd.

Bedoelde tijdschriften staan geheel in het teken van de boekenweek, die morgenavond met een litterair muzikale avond in de Piscaderaclub wordt geopend door de wnd gouverneur, de heer F. v.d. Valk.

„Boek en Plaat" en het „Caraibisch Venster" staan in het teken van de boekenweek, wij kunnen belangstellenden van harte aanbevelen dit tijdschrift, dat kosteloos beschikbaar wordt gesteld, te bekijken.

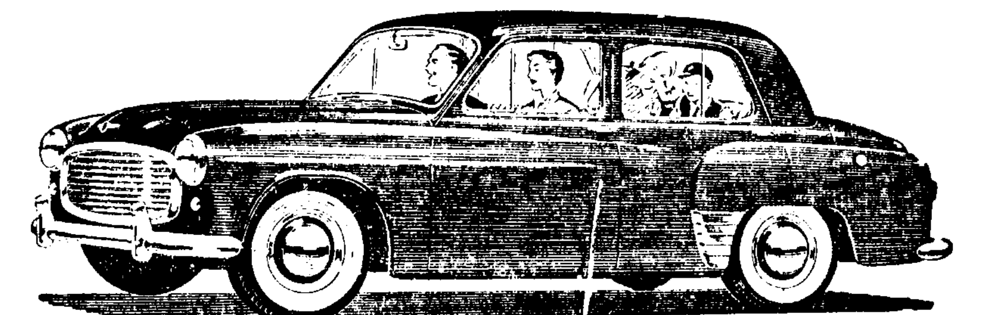
Wij wijzen er nog op, dat „Boek en Plaat een aantrekkelijke prijsvraag bevat, die met enige aandacht tot een goede oplossing is te brengen. Onder de goede oplossers worden enkele prijzen beschikbaar gesteld.

Boekenweek voor de radio

Willemstad. — In het kader van de Boekenweek houdt hedenavond om half negen de heer Henk Dennert voor Radio Hoyer een toespraak in het Papiament, getiteld „Pakico un hende ta leza".

In het Curom-programma kunt U eveneens hedenavond om half tien een vraaggesprek beluisteren tussen Wim G.G. Stokla en Z.J. Sprong over „De betekenis van de Boekenweek".

Het volledige programma van de Boekenweek 1954 is gratis verkrijgbaar bij de boekhandels.

Eilandgebied Curacao

Namens het Bestuurscollege zal op 5 Augustus 1954 des voormiddags om 11.15 uur op het kantoor van de Dienst van Openbare werken op Parera in het openbaar worden aanbesteed:

Bestek No. 225:

HET BOUWEN VAN EEN UITBREIDING VAN DE R.K. MEISJESSCHOOL OP EEN TERREIN TE STA. ROSA.

De inschrijvingsbiljetten op genoemde datum uiterlijk 11.00 uur v.m. op het Bestuurskantoor, Bargestraat 63, te deponeren in een speciaal daarvoor bestemde bus.

Bestek en tekeningen zijn van 28 Juli 1954 af te verkrijgen ten Bestuurskantore tegen betaling van f. 15.— per stel.

Restitutie aan inschrijvers bij inlevering ten Bestuurskantore der ongeschonden stukken op de dag van aanbesteding f. 12.50 per stel.

Het Hoofd van de Dienst
van Openbare Werken,
H. DE KIEWIT.

Een gedurfd plan

Kunstmatig eiland midden in de Noordzee

Den Haag. — Dr ir. J. A. Ringers president van het Koninklijk Instituut van Ingenieurs, oud-minister van Wederopbouw en oud-directeur-generaal van de Rijkswaterstaat, is de mening toegedaan, dat door het bouwen van een waarnemingsstation midden in de Noordzee — ten Noorden van de Doggersbank — Nederland, België en Engeland minder kans zouden hebben onverwachts door de zee overvallen te worden.

Dit waarnemingsstation zou moeten worden opgericht op een op minstens 25 meter hoge palen te bouwen kunstmatig eiland, dat een vrijwel ronde vorm krijgt. Ir. Ringers denkt hierbij als voorbeeld aan de vele verplaatsbare kunsteilandjes, waar de B.P.M. in de Zuid-Chinese en de Caraibische Zee gebruik van maakt om er boortorens en andere installaties op te plaatsen, die de aardolie van onder de zeebodem naar boven pompen.

Op deze booreilandjes ziet men vaak een grote saamhorigheid onder degenen die op zo'n eenzame post midden in zee tezamen leven en werken. Men kan zich hetzelfde voorstellen bij een dergelijk eiland in de Noordzee. Het eiland zou een middellijn van ongeveer 25 meter hebben; dit betekent, dat er naast het waarnemingsstation geen ruimte meer over blijft voor b.v. een tuin, maar op het dak zou men kunnen tennissen. Gedacht wordt aan een eilandgebouw met 3 of 4 verdiepingen, tezamen 12 tot 16 meter hoog. Op het dak zouden helicopters kunnen landen.

Dit plan heeft in het begin van dit jaar onderwerp van bespreking uitgemaakt op een conferentie van waterstaatkundigen in Engeland. Het zal echter nog wel enige tijd duren voor dit project gerealiseerd wordt.

Volgende oorlog is een atoom oorlog

New York. — Westerse deskundigen onder leiding van de geallieerde opperbevelhebber in Europa, generaal Gruenther, hebben na een studie van negen maanden de conclussie getrokken, dat een toekomstige oorlog onvermijdelijk een atoomoorlog zou zijn, aldus de „New York Times". De toekomstige strategie zou eerder gericht zijn op de onmiddellijke vernietiging van vijandelijke strijdkrachten dan op aanvallen op grote steden en havens, die de overwinnaar later in handen zou krijgen. Het hoogtepunt zou liggen in het begin en niet na de geleidelijke ontwikkeling.

Nieuw Delhi. — Volgens officieuze berichten zijn ongeveer 300 personen in de Tibetaanse stad Gyantse op de weg naar de hoofdstad Lhasa omgekomen als gevolg van overstromingen. Het gewassen water van de Namtsjoeng zou buiten de oevers zijn getreden en de gehele stad van 25.000 inwoners blank hebben gezet.

Djakarta. — Als gevolg van de trage aanvoer van meel, hebben ruim twintig bakkerijen in Djakarta aangekondigd, dat zij hun bedrijf moeten sluiten. Indien niet tijdig meel wordt aangevoerd, zullen mogelijk nog meer bakkersbedrijven dit voorbeeld moeten volgen.

Darwin. — Te Pine Creek, 290 km ten Zuid-Oosten van Darwin, zijn bedekt, die misschien de belangrijkste vondst tot dusver in Australië zullen blijken te zijn.

Sport in het kort

Den Haag. — De eerste training van de beroepsvoetbalclub „Den Haag" is geen indrukwekkende vertoning geworden. Bertus de Harder stond aan de kant, Willems (A.D.O.) en Stam (V.U.C.) ook, maar daarmee zijn alle bekende figuren, die deze training als of niet in sportkleding bijwoonden, genoemd. Het was het bekende recept van een balletje koppen en een balletje trappen, waarbij de doelverdedigers een aparte beurt kregen.

Amsterdam. — Ook de beroepsvoetbalclub „Amsterdam" heeft haar eerste openbare trainingsavond gehouden. Na wat rondjes lopen, gevolgd door grondgymnastiek, werden diverse oefeningen met de bal gedaan. Besloten werd met een partijtje voetbal, waarbij miniatuurdoelen waren opgesteld.

Nijmegen. — De oud-internationaal André Roosenburg heeft een aanbod om het komend seizoen voor de in oprichting zijnde prof.-afdeling van „Be Quick" uit te komen, van de hand gewezen.

Haarlem. — Het bestuur van de beroepsvoetbalclub „Haarlem" heeft het gemeentebestuur van Velsen verzocht aan deze vereniging een terrein te verhuren. De gemeentebesturen van Haarlem en Heemstede hebben geweigerd „Haarlem" een veld af te staan.

Utrecht. — Te Utrecht is de jaarlijkse algemene vergadering van het Verbond van christelijke voetbalverenigingen gehouden. De voorzitter van het verbond hield daarbij een grote rede, waarin hij zich o.a. uitsprak tegen het proffessionalisme. „Semi-professionalisme — zo zei hij — dat ligt in de sfeer van de arbeid, kan door het V. C. V. onder geen enkel beding worden aanvaard".

Nijmegen. — In Nijmegen en omgeving is de beroepsvoetbalbond er tot nu toe niet in geslaagd vaste grond onder de voeten te krijgen.Het gemeentebestuur van Nijmegen denkt er niet aan het Goffertstadion aan een andere huurder dan N.S.C. af te staan en ook de pogingen tot het aanwerven van spelersmateriaal hebben in Nijmegen nog geen succes gehad. Het besluit van N.E.C. om het voorstel van het Bondsbestuur inzake de vergoeding voor spelers te steunen, heeft de beroepsvoetbalbeweging in het land van Maas en Waal kennelijk veel wind uit de zeilen genomen.

Deventer. — In de te Deventer gehouden vergadering van de vereniging van Oostelijke eerste-klassers is komen vast te staan, dat de meeste van de Oostelijke eerste-klassers verre van enthousiast, dan wel vierkant tegen de door het K.N.V.B.- bestuur voorgestelde invoering van het semiprofessionalisme en de daarmee gepaard gaande vorming van een nationale eerste klasse met daaronder drie regionale eerste klassen zijn.

Cokkie van der Tuyn van Hermes D. V.S. is op zijn aanvangelijk voornemen om tot de beroepsvoetbalclub Rotterdam over te gaan, teruggekomen. Hij zal voor Hermes — DVS blijven spelen.

Aan de training van de beroepsvoetbalclub „Amsterdam" hebben drie nieuwe spelers, wier namen tevoren niet waren bekend gemaakt, deelgenomen. Het zijn Meijer (D.W.S.), Vonhoff (D.W.S.) en Kick (Volewijckers), die inmiddels, zo deelde de directeur van de club, en heer G. Kiersch mede, een contract met „Amsterdam" hebben getekend.

Drie eerste elftalspelers van V.V.V.: Schattorjé, van Rhee en Driessen, laatsgenoemde was van Sportclub Irene naar VVV overgegaan, hebben hun lidmaatschap opgezegd, zij hebben reeds deelgenomen aan een besloten training van de profvoetbalclub „Venlo 1954" die is aangesloten bij de N.B. V.B.

Aan de training, die onder leiding stond van de Duitser Ferdi Silz werd verder deelgenomen door Sybers, Teeuwen, Gubbels en Scheurs, allen ex-VVV-ers, Snoek (Eindhoven) Swinkels en Hovens van de 2e klasser Sportclub Irene en Van den Heuvel van de 2e klasser Blerick, alsmede de ex-VVV-speler Carlier, die achtereenvolgens voor F. C. Pirmasens heeft gespeeld en die thans een contract heeft getekend met Staatsburg.

Karatsji. — De regering van Pakistan heeft de communistische partij in West-Pakistan buiten de wet verklaard. De politie heeft een inval gedaan in het bureau van de partij te Karatsji en het pand verzegeld. Zij deelde mede, dat een drijfjacht op de communisten is begonnen. Drie studenten werden als eersten gearresteerd.

Kopenhagen. — De Deense minister van buitenlandse zaken heeft naar aanleiding van een nota-wisseling met de Sovjet-Unie verklaard, dat Denemarken weigert tankschepen aan Rusland te leveren. Tegenover deze levering zou staan verdubbeling van de goederenruil voor één jaar.

LONDENS COMMENTAAR

(Van onze Londense correspondent)

Wij zaten geheel in gedachten verzonken in een fauteuil in de foyer van een groot Londens hotel. Wat, zo dachten wij bij ons zelf, kon de man bedoeld hebben? „Morgenmiddag om drie uur," had hij gezegd en was verder gewandeld. Wij hebben hem nimmer weer gezien en nooit achterhaald wat hij bedoelde. Het gebeurde, toen wij vele jaren geleden op een keer in een heel klein dorpje in Cornwall voor een heel klein herbergje in blakende zonneschijn een glas koele appelcider stonden te drinken. Want in Cornwall drink je appelcider zoals je Armagnac drinkt in Armagnac en melkchocolade in Zaandam. Wij stonden ons te laven, sudderend in de zomerzon, toen langs de stoffige landweg een rijzige oude man kwam aanwandelen. Hij droeg ondanks de hitte een sportcostuum van zware bruine tweed. De bleekblauwe ogen in het zongebruinde gelaat keken de wereld in alsof ze gewend waren bij de minste aanleiding gebiedende blikken te werpen.

Eerbied voor de wijsgeer

Tot onze verbazing kwam de man, die eruit zag als een aristocratisch grootgrondbezitter, recht op ons af, wierp ons een blik toe, waarvan de gebiedende aard niet te miskennen viel, en zei kortaf en bevelend: „Morgenmiddag om drie uur," en wandelde verder. Wij waren te beduusd om hem te vragen wat hij bedoelde en of hij zich niet vergiste. Wij kenden de man niet. Wij hadden hem nooit eerder gezien en hebben hem nimmer meer ontmoet. Maar nog heden, twintig jaren later, vervallen wij dikwijls in diepe gepeinzen en vragen ons af of de door hem gebezigde woorden inderdaad voor ons bedoeld waren. Of was misschien het gezichtsvermogen van de bleke heersersogen beperkt en had hij gemeend de plaatselijke veearts voor zich te hebben, die hij in deze woorden gebood zich om drie uur te zijnent te vervoegen voor het behandelen van een lijdende stier, een kranke koe, een hysterisch paard of een neerslachtig varken? Had hij misschien gemeend in ons de plaatselijke cognacsmokkelaar te herkennen (de inwoners van Cornwall zijn grote smokkelaars van Franse waren in kleine bootjes) en wilde hij alleen maar laten weten wanneer hij de Courvoisier verwachtte, of de Rémy Martin, de Martell of de Hennessey? Of — want in Cornwall hecht men geloof aan de meest ongelooflijke dingen — had hij alleen beoogd ons te waarschuwen aanstonds op te houden met het drinken van zondige dranken zoals appelcider, omdat de volgende middag om drie uur Greenwich-tijd de wereld zou vergaan?

Zo zaten wij te peinzen in het Londense hotel, toen men ons discreet op de schouder tikte en wij, opschrikkend uit onze gedachten, de drie Zuid-Afrikaanse vrienden voor ons zagen staan, die ons hadden uitgenodigd met hen te komen noenmalen. Zij hadden, aldus verzekerden zij ons, enige minuten eerbiedig toe staan kijken, terwijl wij diep in gedachten verzonken zaten. Zij hadden ons niet willen storen, want het was duidelijk aan onze gelaatsuitdrukking te zien geweest, dat wij worstelden met een belangrijk wijsgerig probleem. Toen hadden wij natuurlijk eigenlijk moeten uitleggen, dat wij slechts hadden zitten denken aan de dag, waarop wij cider drinkend een onbegrijpelijk bevel hadden ontvangen van een vreemdeling in Cornwall. Doch in plaats daarvan trokken wij ongeveer een gezicht als dat van een echte wijsgeer, die uren achtereen heeft zitten knagen aan de wortels van een categorische imperatief om uit zijn gepeins gewekt te worden met de boodschap, dat de poes een muis gevangen heeft.

Wederom scheerzeep op onze tandpasta ....

Er zijn andere geheimzinnige gebeurtenissen, die ons aldus kunnen bezighouden tot een luid loeiende claxon ons aan het verstand brengt, dat wij ons al peinzende tot aan de rand van de dood hebben begeven. Daar was bijvoorbeeld de man, die ons een keer voorbijholde in Hyde Park en die ons, op het ogenblik, dat hij ons passeerde, met verschrikt gezicht toeriep: „Don't forget to ask Mary!" Wat moesten wij niet vergeten aan welke Marie te vragen? Ook daarop wisten wij en weten wij niet het antwoord, en ook daarvoor trotseren wij dikwijls de dood op onze wandelingen.

Wij weten, dat wij niet de enige persoon op aarde zijn, die zich aldus gepreoccupeerd bloot stelt aan grote gevaren. Doch wat wij niet wisten is, dat mensen groepsgewijze en door eenzelfde klemmende vraag bezeten collectief verstrooid kunnen zijn en gezamenlijk en eendrachtig vreemde dingen kunnen doen.

Buitenlandse schurkenstreken

Zoals altijd, wanneer wij ervan overtuigd zijn, dat men onder geen enkele voorwaarde bereid zal blijken ons geloof te schenken, vermelden wij de bron, waaraan wij de hiervolgende merkwaardige gebeurtenis in het Engelse leven ontlenen. Het stond te lezen in de Peterborough-kolom van het achtenswaardige dagblad The Daily Telegraph van 29 Juni 1954. De voorafgaande dag was het Zweedse koningspaar in Londen gearriveerd voor een staatsiebezoek van enige dagen. De Engelse koningin had haar gasten officieel begroet op de aanlegsteiger bij de Westminsterbrug, waar Gustaaf Adolf en zijn gemalin, vergezeld van de Hertog van Edinburgh, arriveerden in de koninklijke staatsiesloep. Vervolgens had men zich in open hofrijtuigen naar het Buckingham Paleis begeven. Zoals altijd, geschiedde dit met grote luister. De bereden lijfwacht van de Britse souverein, in bepluimde helmen en blinkende kurassen, in de luister van scharlaken uniformen en gezeten op zwarte en witte schabrakken, had de rijtuigen begeleid, en de route was afgezet met gardesoldaten. Hier en daar stond een militaire kapel, welke de vorstelijke voorbijgangers hulde toeblies.

Blijkbaar was evenwel deze keer het begeleidend ceremonieel van de verwelkoming niet geheel verlopen zoals dat behoorde. Want Peterborough had van de zijde van een gepensionneerd garde-officier een beschrijving ontvangen van een gedeelte van het ceremonieel. Deze deskundige ooggetuige had de stoet gadegeslagen langs de officiële oprijlaan naar het Buckingham Paleis, en wel vanaf een plek gelegen bij de Clarence Gate, het hek dat men passeert als men vanaf de Mall zich wenst te begeven naar het Paleis van St. James, naar de oesterbar van kapitein Cunningham of de flat van mijnheer Graham Greene. Welnu, bij de Clarence Gate stond de kapel opgesteld van de Wallische Garde. En volgens de verbolgen ex-officier had deze muziekkapel verzuimd op de juiste wijze een muzikaal saluut te brengen, telkens als een lid van de koninklijke familie voorbijging op weg naar de aanlegsteiger bij de Westminsterbrug. Slechts toen de koningin zelf op de heenweg naar de Theems voorbijreed, had de kapel geheel correct gehandeld en het Engelse volkslied gespeeld zoals dat behoorde en uit volle borst den Here toegeblazen de schurkenstreken van Engelands vijanden te willen verijdelen, zoals dat zo vriendelijk heet in het God Save the Queen.

Het effect van deze luid geblazen nationale bede werd evenwel teniet gedaan door een allerafschuwelijkste gebeurtenis. Want op hetzelfde ogenblik waarop de kapel van de Wallische Garde met grote koperen monden „God Save our Gracious Queen" smeekte, kwam vanuit de richting van het St. James Paleis de Queen's Guard aanmarcheren, in berenmutsen, rode tunieken en blauwe pantalons, voorafgegaan door de kapel van de Garde van Grenadiers. Maar terwijl de bij Clarence Gate gestationneerde kapel van de Wallische Garde het volkslied blies, omdat de koningin voorbijreed in haar koets, speelde de kapel van de Garde van Grenadiers geheel iets anders, iets verschrikkelijk anders. Zij speelde „Where do flies go in winter time?", „Waarheen gaan de vliegen als het winter wordt?" Volgens de verontwaardigde ex-officier van de garde had de kapelmeester van de plichtsgetrouwe Wallische Kapel aanstonds beseft, dat de situatie iets te wensen overliet en zijn eigen muzikanten zo hard laten blazen aan het Engelse volkslied, dat de luidruchtige vraag omtrent het winteradres van de vliegen werd overstemd.

Het was voor het eerst van ons leven, dat wij kennis namen van een dergelijke collectieve preoccupatie. Wij kunnen ons gemakkelijk voorstellen dat men, op zijn eentje voortslenterend langs de straat, geheel bezeten kan zijn van het mysterie van de vliegen, van wie niemand schijnt te weten, waar zij de winter doorbrengen. Wij kunnen ons ook gemakkelijk voorstellen, dat men, in diep gepeins tastend naar het antwoord op deze vraag, vreemde dingen doet, dat men „oom" zegt tegen een politie-agent, dat men onder een bus komt, dat men, zoals wij een keer gepresteerd hebben, een sigarenwinkel binnengaat en vraagt om een half pond kaas, liefst een beetje belegen. Doch dat een volledige muziekkapel van een Engels garderegiment zozeer gepreoccupeerd kon zijn met hetzelfde boeiende probleem, dat zij de vorstin des lands niet voorbij zag gaan, doch in eendrachtige muzikale mijmering over het winterse vliegendomicilie naar het Buckingham Paleis marcheerde, vonden wij vreemd.

Vreemd, doch ook een weinig verblijdend. Want de zojuist beschreven gebeurtenis heeft ons persoonlijk schuldgevoel aanzienlijk verminderd en ons een wapen aan de hand gedaan, waaraan wij dringend behoefte begonnen te krijgen. Wij hebben namelijk in ons leven een stadium bereikt, waarin onze rechtmatige gezagspositie in het gezin verloren dreigt te gaan, omdat wij zeer tot ons misnoegen geworden zijn tot een bron van groot vermaak. Als wij wederom op een goede morgen een luide kreet slaken en het gezin genotbelust komt toehollen om met niet te blussen vreugde te vernemen dat wij, in diep gepeins verzonken, de verkeerde tube hebben gegrepen en wederom scheerzeep op onze tandenborstel hebben geperst, zullen wij met gepaste gestrengheid herinneren aan wat de kapel van de Garde van Grenadiers is overkomen, zullen wij de oneerbiedig uitgelatenen herinneren aan de dag, waarop een van Engelands meest beroemde muziekkapellen zich in de Mall tot de landsvorstin wendde met de vraag waarheen zich vliegen begeven als de winter komt.

„Don't forget to ask Mary"

EVDOKIA PETROV getuigt

Wat doet de vrouw van een Sovjet-diplomaat?

De verklaringen, die mevrouw Evdokia Petrov, echtgenote van de Russische diplomaat, die in Canberra politiek asyl heeft gekregen, op het ogenblik aflegt voor de Koninklijke Australische commissie van onderzoek, zijn in tweeërlei opzicht interessant. In de eerste plaats geven zij een aardige indruk van het doen en laten van sommige Russische vrouwen in het buitenland en verder worden zij voortreffelijk voorgedragen. Een Engelse verslaggever vergeleek het onberispelijk uiterlijk en het zelfverzekerd optreden van mevrouw Petrov met dat van Ulanova, de prima-ballerina van de Sovjet-Unie. Vakmanschap sprak uit ieder trekje, zo schreef hij, de neergeslagen grijsblauwe ogen, de aanstekelijke glimlach, de tijdelijke droefheid en het geconcentreerde fronsen. Jaren lang is mevrouw Petrov werkzaam geweest in de Russische geheime dienst. Zij droeg de schuilnaam Tamara. Haar vader was al bij de N.K.V.D. En het Kremlin schatte de prestaties van haar en haar man zo hoog, dat het echtpaar soms per week meer dan ƒ 1500,- verdiende. Rechter Owen zei: „Daar sta ik eenvoudig paf van!"

Het spaargeld van de Petrovs staat op een bank in Moskou. Het zal zo'n ƒ 90.000,- bedragen, dacht Evdokia, en men behoeft er niet aan te twijfelen, dat de Sovjet-Unie deze som nu heeft geblokkeerd. Petrov zelf nam zijn besluit om politiek asyl te vragen pas, nadat de plaatsvervangende chef van de Australische inlichtingendienst, G. Richards, hem een schadeloosstelling van ƒ 50.000,- had beloofd. Een lid van de commissie wilde wel eens wat meer weten over de koopkracht van de roebel en daarom vroeg hij mevrouw Petrov: „Wat betaalde u in Moskou nu voor een aardig handtasje?" Evdokia toonde weer haar stralende glimlach, dacht even na en antwoordde: „Het is erg moeilijk te zeggen, wat een aardig handtasje in Moskou kost, want ik heb er nooit eentje kunnen kopen."

Mevrouw Petrov en haar man hadden tot taak Australiërs te werven voor de Russische inlichtingendienst. „Hoe deed u dat eigenlijk," werd haar gevraagd. „O, heel eenvoudig," was het antwoord, „ik kwam op alle officiële recepties en dan ontdek je bijna altijd wel iemand, die geschikt is. Na afloop van het feest maakte ik lange rapporten over de mensen, die ik gezien had en met wie ik had gepraat."

Met tranen in de ogen verklaarde Evdokia, dat de Russen van plan waren haar als zondebok voor hetgeen haar echtgenoot Vladimir had gedaan naar Moskou te sturen. De opvolger van haar man, Kovalevok, had haar gezegd, dat „het concentratiekamp en mogelijk zelfs een terechtstelling haar wachtten in de Sovjet-Unie. Twee gewapende koeriers zouden haar begeleiden. Zij hadden opdracht van ambassadeur Generalov om van hun wapens gebruik te maken, als de Australische autoriteiten zouden trachten haar vertrek te verhinderen. Toen zij op 19 April met haar begeleiders aankwam op het vliegveld van Sydney, schreeuwde een menigte in het Russisch en het Engels: „Ga niet weg. Zij zullen u doden," maar de twee koeriers drongen haar het toestel binnen. Zij had toen nog niet besloten in Australië te blijven, maar onderweg kreeg haar angst de overhand en in Darwin vroeg zij asyl.

Tokio. — Japan zal niet toestaan, dat op Japans territorium atoombommen worden opgeslagen noch dat er bases voor atoombommen worden aangelegd.

Twee Italiaanse prinsessen na dubbel leven voor de rechter gedaagd

„Meme" en „Titi" hebben in een Rolls Royce met chauffeur oplichterijen, fraude en diefstallen gepleegd

Twee bejaarde dames, intieme kennissen van de hoogste adel en de beste politici van Europa, zelf niet onvermogend, staan momenteel in Schosswil, Zwitserland, terecht verdacht van oplichting, fraude, diefstal en valse getuigenis. Mevrouw M. G. d. M. en haar zuster H. P. d. M. — of „Meme" en „Titi" zoals zij door haar hooggeplaatste vrienden genoemd werden — hebben een deel van de aanklacht toegegeven.

In de afgelopen winter werden zij gearresteerd, weer vrijgelaten en opnieuw gearresteerd. Aan het einde van het vooronderzoek, op 23 December 1953, werden zij weer in vrijheid gesteld met de bepaling dat zij tot haar berechting ter beschikking van de politie moesten blijven. De gezusters vertrokken daarop naar Gstaad om een „medische behandeling" te ondergaan. De doktoren van de dames hebben de president van de rechtbank, Giselherre Hochstrasser, verzocht haar niet te verplichten persoonlijk te verschijnen.

De aanklacht tegen „Meme" en „Titi" omvat: oplichting begaan door de verkoop voor 1100 dollar van een schilderij dat haar door een kunsthandelaar in bewaring was gegeven; poging tot fraude door een antiquair in Bern opdracht te geven zeven kostbare etsen te verkopen die haar niet toebehoorden; diefstal en oplichting ten nadele van Robert Eden (een verre bloedverwant ven de Engelse minister van Buitenlandse Zaken) voor een waarde van 2000 dollar aan antiquiteiten en kunstwerken; diefstal van juwelen en antiquiteiten ter waarde van 2300 dollar uit de villa van een zekere mevrouw Pfyffer; het afleggen van valse getuigenis tijdens de ondervraging door de magistraat te Bern.

Een Rolls Royce met chauffeur, kostbare sieraden, de manieren van een vrouw van de wereld en connecties met welbekende personen hebben mevrouw „Meme" — „Titi" was meestal een willige medeplichtige — geholpen een „tweede leven" te leiden. Het schijnt dat zij in moeilijkheden is gekomen toen bleek dat haar overleden echtgenoot, een bekende bierbrouwer, zijn vermogen van 35 millioen had nagelaten aan zijn zoon.

„Meme" en „Titi" zijn van adellijke bloede. Zij zijn Italiaanse prinsessen, die op hun brillante ontvangsten zelfs koningen (koning Gustaaf van Zweden, ex-koning Umberto van Italië) en andere beroemdheden (zoals veldmaarschalk Viscount Montgomery) zagen verschijnen.

Haar advocaat J. D. Lifschitz zal vermoedelijk in de eerste plaats de bevoegdheid van de rechtbank aanvechten, op grond van de overweging dat de meest strafbare feiten uit de dagvaarding op plaatsen buiten de jurisprudentie van de rechtbank zijn voorgevallen. Een psychiatrisch rapport opgesteld door een van Zwitserlands meest gezaghebbende deskundigen op dit gebied, prof. Jabok Klaesi, zal vermoedelijk een grote rol spelen in het proces.

Hong Kong. — Te Hong Kong zijn twee 19-jarige Britse matrozen veroordeeld tot geseling en drie jaren dwangarbeid wegens beroving van een Chinees onder verzwarende omstandigheden. De officier van justitie had een zware straf geeist, omdat dit soort misdrijf veel door dienstplichtigen in Hong Kong wordt bedreven.

Berlijn. — In West-Duitsland verschijnen ruim 500 communistische bedrijfsbladen met een gezamenlijke oplaag van ongeveer een millioen; alleen al in Essen, de hoofdstad van het Roergebied, bestaan 22 van dergelijke bladen, die door de communistische partij in West-Duitsland worden uitgegeven.

In het zand van MARS

door ARTHUR C. CLARKE

(Vert. door F. van Oldenburg Ermke)

9

Het was hoogst verontrustend, voor een bewoner van de aarde tenminste, om tegelijkertijd twee manen aan de hemel te zien staan. Maar, inderdaad, daar waren ze, naast elkander, beide in het eerste kwartier en de ene ongeveer twee keer zo groot als de ander. Het duurde verschillende seconden, voordat Gibson besefte dat hij naar maan en aarde tegelijkertijd keek — en nog verschillende seconden, voordat hij eindelijk begreep, dat de kleinere en verder van hem verwijderde maansikkel zijn eigen wereld was.

De Ares passeerde, jammer genoeg, niet op korte afstand van de maan, maar niettemin was zij toch tien keer groter dan Gibson haar ooit vanaf de aarde gezien had. De in elkaar grijpende ketens van aaneengeschakelde kraterringen waren duidelijk zichtbaar langs de gekartelde lijn, welke dag en nacht scheidde, en de nog onverlichte schijf was even zichtbaar in het door de aarde weerkaatste licht, dat erop viel. En wèrkelijk — Gibson boog zich plotseling naar voren, terwijl hij zich afvroeg, of zijn ogen hem bedrogen hadden. Toch was er geen twijfel aan mogelijk: daar midden in dat koude en zwak glanzende land, dat wachtte op de dageraad, welke nog vele dagen uit zou blijven, brandden kleine lichtpuntjes als glimworm-achtige vonkjes in de schemering. Vijftig jaar geleden waren die er nog niet. Het waren de lichten van de eerste maan-steden, welke aan de sterren verkondigden, dat eindelijk na een billioen jaar wachten het leven zijn intrede op de maan gedaan had.

Een bescheiden kuchje uit onbepaalde richting onderbrak Gibson's gepeins. Toen merkte een lichtelijk overversterkte stem in conversatie-toon op:

„Wanneer meneer Gibson zo goed zou willen zij om naar de mess-room te komen dan zal hij daar nog wat lauwe koffie en wat restjes havermout vinden."

Hij keek vlug op zijn horloge. Hij was helemaal zijn ontbijt vergeten — een hoogst ongewoon verschijnsel. Ongetwijfeld was iemand in zijn hut hem wezen zoeken en had hem toen maar omgeroepen.

Hij haastte zich naar de mess-room, maar verdwaalde door zijn haast in de doolhof van gangen. Het was verwonderlijk, hoeveel ruimte er in dat schip was. Er zouden op een goede keer nog wel eens aanwijzingsbordjes met pijlen ten behoeve van de passagiers worden aangebracht, maar Gibson moest nu maar zien, hoe hij zijn weg vond. Daar er geen „boven" of „beneden" bestond, geen natuurlijke ruimteverdeling in horizontaal of verticaal, had hij een dimensie te meer om in te verdwalen. Onder de gegeven omstandigheden bracht hij het er echter niet al te slecht af.

Toen hij eindelijk met veel excuses de mess-room binnenviel, vond hij daar de bemanning in een gesprek gewikkeld over de technische mogelijkheden van verschillende soorten etherschepen en in hoeverre het een boven het ander te verkiezen was. Hij luisterde aandachtig terwijl hij weinig werk van zijn ontbijt maakte. Om de een of andere reden had hij niet veel trek. Toen herinnerde hij zich, dat het ontbreken van zuiver physieke inspanning in het wereldruim vaak die uitwerking had — een heel gelukkig verschijnsel als men het uit een oogpunt van proviandering beschouwde.

Terwijl hij at, bekeek Gibson het groepje discuterende mannen, terwijl hij in zijn geest de inventaris trachtte op te maken van hun gedragsmanieren en karaktereigenschappen. Norden had hem wel aan hen voorgesteld, maar daar had hij slechts een oppervlakkige indruk van behouden. Ze waren nog geen duidelijke en uitgesproken persoonlijkheden voor hem. Het was vreemd om te bedenken, dat hij hen, nog voordat de reis zou zijn afgelopen, waarschijnlijk stuk voor stuk beter zou kennen dan de meesten van zijn kennissen daarginds op de aarde. Er waren geen geheimen en voorgewende houdingen mogelijk in die nietig kleine wereld, welke door de Ares gevormd werd.

Nu was dr Scott aan het woord. (Gibson zou later leren beseffen, dat dit niets ongewoons was.) Hij scheen tamelijk prikkelbaar van aard, geneigd om bij de minste aanleiding vanuit de hoogte een beslissend oordeel uit te spreken over dingen, waarover hij nu niet bepaald altijd bevoegd was te oordelen. Zijn tegenstander, die hem met het meeste succes in de rede viel, was Bradley, de electronen-deskundige, die ook het uitzendsysteem aan boord onder zijn hoede had — een laconiek cynische kerel, die een sardonisch behagen scheen te scheppen in sabotage-door-middel-van-het-woord. Nu en dan wierp hij dus zo'n kleine opmerking als een granaat in het gesprek, waardoor dan Scott voor een ogenblik de mond gesnoerd was, ofschoon slechts voor kort. Ook Mackay, de kleine, Schotse wiskundige, wierp zich nu en dan in de strijd, nogal vlug sprekend, maar met een nauwkeurige uitspraak. Hij zou, dacht Gibson, beter op zijn plaats zijn in een studentenhuis dan op een etherschip.

Kapitein Norden scheen op te treden als een niet al te neutrale scheidsrechter, die nu eens de ene partij steunde en dan de andere om een beslissende overwinning te voorkomen. De jonge Spencer was al aan zijn werk, en Hilton, het laatste lid van de bemanning, had geen deel genomen aan de discussie. De werktuigkundige zat rustig naar de anderen te kijken, koel geamuseerd en zonder zich ook maar in het minst op te winden, en zijn gezicht kwam Gibson tartend bekend voor. Waar had hij hem al eens eerder gezien? Maar natúúrlijk — wat stom van hem, dat hij het niet eerder gemerkt had! — dat was de beroemde Hilton. Gibson draaide zich om in zijn stoel, zodat hij de ander beter zien kon. Zijn slechts half verorberd ontbijt was hij vergeten, toen hij met afgunst en ontzag naar de man keek, die de Arcturus teruggebracht had naar Mars na het grootste avontuur in de geschiedenis van het interplanetair verkeer. Slechts zes mannen hadden ooit Saturnus bereikt; en slechts drie van hen waren nog in leven. Hilton had met zijn reisgenoten op die verre manen gestaan, waarvan de namen zelf een betoverde klank hadden — Titanus, Encladus, Tethys, Rhea, Diones... Hij had de onvergelijkelijke pracht van de grote ringen gezien, welke de hemel overspanden in een volmaakte harmonie, die te volmaakt scheen om aan de werking van natuurkrachten alleen te worden toegeschreven. Hij was in dat Ultima Thule geweest, waarin de koude, buitenste reuzenleden van de verspreide zonnefamilie wentelden, en hij was weer teruggekeerd naar het licht en de warmte van de binnenwerelden. „Ja", dacht Gibson, „daar zijn heel wat dingen, waarover ik met jou praten wil, voordat deze reis voorbij is".

(Wordt vervolgd).

Tussen neus en lippen

Wilhelmina Tell

Een huisvrouw van middelbare leeftijd in Detmold in Duitsland stond dezer dagen terecht wegens poging tot moord op haar echtgenoot. Ten onrechte, want wat had zij gedaan? Haar man stond op zo'n vriendschappelijke voet met Bacchus, dat de dokter hem bevolen had het drinken volledig te staken. De man lichtte echter de hand met dit voorschrift, en toen hij in een café weer eens zat te proosten en joyeus de bierpul hief, verscheen zijn echtgenote met een wedstrijdpistool in de deuropening en schoot met een meesterlijk gericht schot de bierpul aan diggels. Dit schot kostte haar tenslotte 50 Mark boete.

Arsenicum als geneesmiddel

In de Oostenrijkse Alpen dreigen 5000 gemzen het leven te laten tengevolge van een zeldzaam voorkomende ziekte. Om deze dieren en de Tirolerhozen-industrie te redden worden thans zoutblokken met een lichte dosis arsenicum in de bergen neergelegd. Gemzen zijn dol op zout en men hoopt, dat de springers eraan zullen likken en zo ook wat arsenicum zullen binnen krijgen, want arsenicum schijnt een geneesmiddel te zijn tegen de gevreesde ziekte.

Het bewijs

Mevrouw Albert H. Wolff te Memphis in Tennessee ging bij hoog en bij laag te beweren, dat tien jaar geleden in Memphis tijdens een hagelbui hagelstenen waren gevallen zo groot als kippeneieren. Niemand wilde haar geloven en iedereen vond het verschrikkelijk overdreven. Toen haalde mevrouw Albert H. Wolff uit haar ijskast een hagelsteen met een middellijn van 6 c.M., die zij tien jaar geleden erin had opgeborgen om eventueel als bewijsstuk te dienen.

„Kraaienhof" in Maasdorpje Lottum centrum van rozenfeest

DIT JAAR VAN ONGEKEND GROOTSE ALLURE

(Van onze correspondent in Zuid-Nederland)

Lottum is een bijzonder vriendelijk Maasdorpje, gegroeid rond de kastelen „Caldenbroek" en „De Borggraaf". Tussen Peelrand en Duitse grens is het een van die bescheiden plaatsjes in het Noord-Limburgse land, waarvan de vaderlandse toerist eerst kortelings de oprechte rust ging ontdekken. Om dan tevens te ervaren, dat het in faam zo natuurschone Limburg niet pas begint bij de eerste heuvelen van het Zuiden, doch dat ook het tegen de Peel aanleunend Noordelijk deel der provincie zeer mooi is en veel aantrekkelijks heeft. Er heerst een aan deze tijd welhaast vreemde rust, er is een ongerepte natuurpracht met verborgen vennen en hartveroverende folklore. Het is alles van een bijzonder aangename eenvoud. Nochtans is het niet zo, dat de wereld er onbekommerd aan de dorpelingen voorbijgaat. Lottum bijvoorbeeld geniet bekendheid in gans Europa en zelfs in Amerika. Op het buitenland drijft het dorp in letterlijke zin een bloeiende handel. Want het exportartikel van Lottum heet: rozen.

De roos getroffen

Wellicht mag het Limburgse Lottum, met of na Boskoop en Haps, het meest bloeiende rozencultuurcentrum van ons land worden genoemd. Dat is zo gegroeid sedert de boomkwekers van het dorp zich in 1890 ook bezig gingen houden met het veredelen van de wildlingen, het oculeren van de wilde rozenstem, in het tweede of derde jaar van zijn groei. Vijf en veertig kwekers vinden daar thans een goed bestaan in. En zeker een lucratiever dan in de vruchtbomenkwekerij, die, landelijk bezien, voor 75 procent in Noord-Limburg, inzonderheid dan in en rond Lottum, geconcentreerd is. Want in de Nederlandse vruchtbomenkwekerij blijkt heel erg „de klad" te zitten. Voor drie jaar zijn de moeilijkheden begonnen. Duitsland, met negentig procent de grootste afnemer van Nederlandse vruchtbomen, sloot toen plotseling de grenzen, omdat het door het wegvallen van het Oost-Duitse afzetgebied volop in eigen behoeften kon voorzien. In Lottum en omliggende dorpen moesten toen honderdduizenden vruchtbomen worden opgetast tot een enorme brandstapel. Het verlies bedroeg meer dan een millioen. Doch van rijkswege hebben de kwekers generlei steun mogen ondervinden. De Nederlandse vruchtbomenkwekerij heeft sedertdien nagenoeg geen opgang meer beleefd. Wel mag er thans weer vrijelijk naar Duitsland worden geëxporteerd, maar het land zit zelf vol. Ook dit jaar ging te Lottum nog de brand in vele duizenden kweekvruchtbomen.

Het valt derhalve alleszins te begrijpen, dat de Lottummers het op hun andere exportartikelen zijn gaan houden, op de rozen en de asperges.

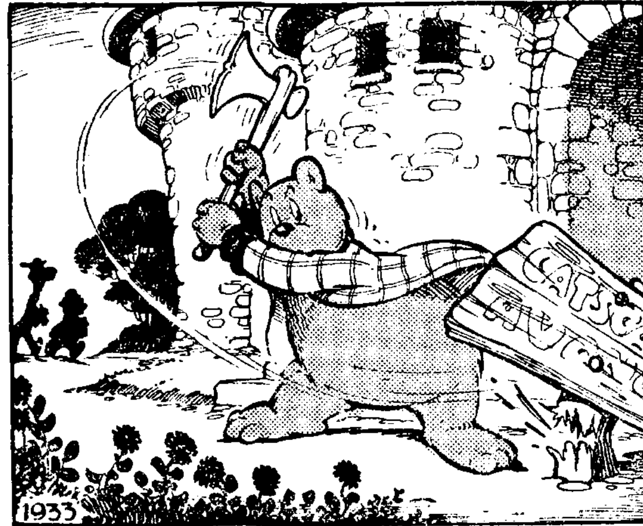
Bijna vijftig hectaren in en rond Lottum staan vol met rozen, in honderden soorten en variëteiten. De millioenen rozenstruiken staan nagenoeg de gehele zomer in bloei maar zij beslaan — anders dan de bollen — niet één grote oppervlakte. Zij zijn verdeeld over een groot gebied, hier en daar in het land enige hectaren. Over enige jaren zal Lottum echter permanent een prachttige rozentuin in stand houden. Daarvoor wordt dit najaar in de twee hectaren grote Kraaienhof een vaste rozenbeplanting aangelegd. Daarin zullen de Lottummers — en wie er verder maar bij willen zijn — het jaarlijkse rozenfeest nog luisterrijker kunnen vieren als sedert 1926 reeds geschiedt.

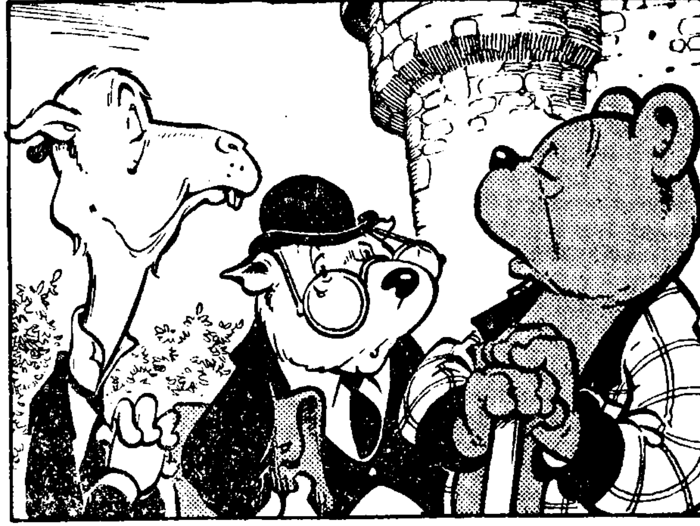
Begrijpend, dat er voor hun dorp muziek in de rozen zit, hebben de kwekers en de plaatselijke harmonie toen de handen in elkaar geslagen en de Stichting Rozenfeesten gevormd, die ook thans weer zeer ijverig in touw is voor het rozenfeest op 8 en 9 Augustus. Door nagenoeg de ganse dorpsbevolking wordt de in een schitterende omgeving gelegen Kraaienhof ingericht tot een ware lusthof met vijvers, fonteinen, terrasvormige gazons en natuurlijk vooral veel rozen. Even voor het feest worden millioenen verse rozen aangedragen om er in de Kraaienhof allerlei sprookjesachtige figuren mee uit te leggen. Nog nooit is het Lottumse rozenfeest van een zo grootse allure geweest, heeft de voorzitter der stichting, de heer F. J. M. Schraven, ons verteld. En daar wijst inderdaad alles op. Er worden concerten gegeven, er zullen Weinstuben zijn en alle Lottumse meisjes dragen rozen in het haar.

Wij hebben wel begrepen, dat Lottum, even buiten Venlo, ook wanneer het om feesten gaat waarachtig wel de roos weet te treffen. Want dat het in Augustus in alle geval een festijn wordt van een reusachtige roos, kleurigheid, daar mag u verzekerd van zijn.

Tom Poes en het kunsthars-hart

1833

1933 — De volgende morgen was heer Bommel al vroeg bezig om het bord „Kasteel te koop" met forse slagen om te hakken.

De ervaring van de vorige dag hadden hem veel geleerd en hij had besloten om een nieuw leven te beginnen.

„Ik ben uiterst gevoelig" mompelde hij onder het hakken. „Ik heb gemerkt, dat al die leden van de Kleine Club geen goede vrienden zijn en ik heb gezien, dat het komt, omdat ze allemaal een kunsthars-hart hebben. Maar is dat voor mij een reden om ook zo'n hart te nemen? O, nee. Men herkent een Bommel aan zijn goed hart", zei mijn vader altijd en daar houd ik mij aan!"

Terwijl hij daar zo bezig was naderden op de weg twee gedaanten; die zijn bedrijvigheid met bevreemding gadesloegen, Eén van hen, de ambtenaar eerste klasse Dorknopper, liet zijn blik over heer Ollie's nette jas glijden en trad toen wat onzeker voorwaarts.

„Goede morgen, meneer Bommel! sprak hij. „Daar ik jammer genoeg Uw kasteel in beslag moet nemen, omdat ik gisteren vernam..."

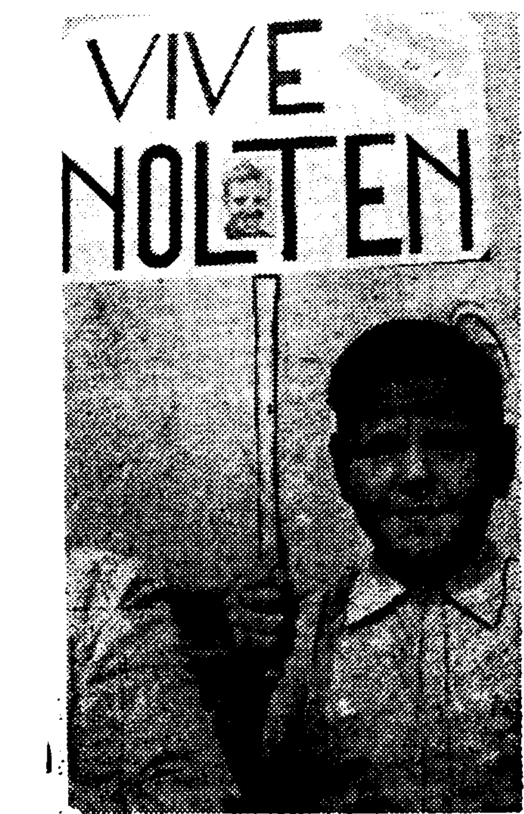
„Dat was onzin!" zei heer Ollie koeltjes. „Ik ben niet arm! Ik verkoop mijn kasteel niet. Het was maar een grapje om mijn vrienden eens op de proef te stellen!"

„O!" zei de heer Dorknoper pijnlijk getroffen. Doch nu trad zijn metgezel naar voren.

„Dan kan die inbeslagneming dus niet doorgaan!" zei hij. „Jammer, héél jammer! Ik had een heel mooi doel voor Uw slot!

Maar als U niet arm bent kunnen wij niet in beslag nemen, dat spreekt!" „Ja, dat spreekt!" zei heer Ollie. „Maar wie bent U? Ik heb U al eens vaker ontmoet, geloof ik!"

„Dit is de heer Zielknijper!" legde de ambtenaar Dorknoper haastig uit. „Meneer is vader van het tehuis van verweesde kinderen en voorzitter van de stichting voor overspannen beroepsstrijders!"

Een aardig moment langs de route, die de Tour de France Karavaan neemt. Dit jongetje is een enthousiaste supporter van Nolten en om dit Nolten zelf ook te laten zien, had hij een bord met de woorden „Vive Nolten" compleet met foto en vlag van Nederland bij zich.

Washington. — Het State Department heeft bekend gemaakt dat twee vliegtuigen van een Amerikaans vliegdekschip twee communistische Chinese vliegtuigen hebben neergeschoten die Amerikaanse vliegtuigen aanvielen toen deze zochten naar overlevenden van het door communisten neergeschoten Britse passagiersvliegtuig.

Op een ijsschots...

Geleerden doen belangrijke ontdekking in Noordpool

Moskou. — Twee groepen Sovjet-Russische geleerden op drijvende ijseilanden in de Noordelijke IJszee hebben verklaard, nieuwe grote ontdekkingen in het gebied van de Noordpool gedaan te hebben. De geleerden hebben onder meer tot taak, na te gaan hoe de Scheepvaart in het hoge noorden kan worden uitgebreid.

De onderzoekers hebben op het ogenblik te kampen met smeltwater, veel wind, regen en mist.

Volgens een in de „Pravda" gepubliceerd verslag van de expeditie hebben de geleerden vastgesteld, dat de bodem van het Noordelijk deel van de Noordelijke IJszee op dezelfde wijze is gevormd als dat van de Middellandse Zee, namelijk door bewegingen in de aardkorst. Op de bodem werd een bergrug ontdekt. Het gebergte strekt zich uit van het gebied van de noordpool tot aan Groenland en het eiland Ellesmere, ten westen van Groenland.

Ook werden op 7.000 tot 9.000 meter hoogte onderzoekingen verricht naar warme-luchtstromingen uit het gebied van de Stille Oceaan. Het noordpoolijs dat in een gesloten cirkel ronddrijft, is in vijf jaar tijds bijna geheel vernieuwd. Elk jaar smelt de bovenlaag van het ijs, aldus het rapport.

Seoel. — De geallieerden en de communisten gaan overblijfselen van de gevallenen in de Koreaanse oorlog uitwisselen. De uitwisseling kon niet eerder geschieden wegens de grote winterkoude.

Zijn vliegende schotels bemand?

Bochum. — De Duitse prof. Hermann Obertth te Bochum heeft verklaard te geloven, dat de vliegende schotels bemand zijn door wezens van andere planeten. Onderzoekers hebben reeds de mogelijkheid besproken om met hen in contact te komen.

Dr. Meyer Cords, voorzitter van de afdeling Noordrijnland-Westfalen van de Duitse verenigingen voor de ruimtevaart, heeft als zijn mening te kennen gegeven, dat de bemanningen van de vliegende schotels een hogere geestelijke en technische ontwikkeling hebben dan de mens.

Tunis. — Kolonel De la Paillone, het hoofd van de lijfwacht van de Bey van Tunis, is door aanvallers neergeschoten. Hij overleed bij aankomst in het ziekenhuis.

Van Franse zijde is bekendgemaakt, dat van 19 Maart tot 23 Juli 74 Fransen en Tunesiers vermoord en 21 leden van de veiligheidstroepen gedood en 52 gewond werden. Zestig Tunisische verzetslieden werden gedood en 2 gewond.

Melbourne.— Twee mannen, die door het voormalige hoofd van de Russische geheime politie in Australië, Vladimir Petrof, als geheime agenten waren bestempeld, hebben voor de koninklijke commissie over spionnage in het bijzijn van Petrof diens beschuldigingen ontkend. Het zijn Solomon Kosky, een 60-jaar oude in Rusland geboren bonthandelaar, die zes jaar in Londen woonde alvorens in 1912 naar Australie te emigreren, en Andreyevitsj Friedenburgs, een immigrant uit Letland, die verklaarde, dat communistische bladen hem na de jongste oorlog voor „fascist" hadden uitgemaakt.

Jan van Ees 40 jaar bij toneel en radio

(Van onze Amsterdamse correspondent)

Jan van Ees zal op 1 Augustus veertig jaar aan het toneel zijn. Hij is niet van plan feestelijk te gaan jubileren. Binnenkort gaat hij zijn krachten wijden aan de hoorspelkern van de Nederlandse Radio-Unie. Hij heeft in de afgelopen jaren veel gevarieerd radiowerk gedaan en een boek geschreven en doet nog het een en ander aan cabaret.

Toen de jonge Jan van Ees, in 1896 geboren, van de HBS kwam, deed hij zijn entrée op een kantoor met de bedoeling naar Indië te worden uitgezonden. Het beviel hem totaal niet. Het toneel trok hem en, dank zij zus Annie, die toen bij Verkade speelde, kreeg hij als volontair een kans bij het gezelschap-Van Eijsden, dat destijds het Rotterdams toneel vormde. Daar speelde o.a. de oude Louis Chrispijn, die de jongen wel een handje wilde helpen. Het jaar daarop, in '15, kwam Jan van Ees bij Verkade, waar hij enkele kleinere rollen speelde, maar in '17, toen Cor van der Lugt zijn Hofstad-toneel begon, kreeg hij pas zijn grote kansen. In dit milieu heeft hij vele belangrijke rollen in grote stukken gespeeld. Dit verband bracht hem ook voor het eerst bij de radio, waar in de beginjaren gehele toneelstukken werden gespeeld en waarover hij veel „mooie verhalen" heeft. Diezelfde radio, geperfectionneerd, zou hem later tot zich trekken, want het is het radiowerk, dat Jan van Ees nu boeit. Hij herinnert zich graag zijn grote succesvolle tournées in '36 naar de West en in '37 en '38 naar de Oost, zijn kortere na-oorlogse tournées en zijn cabaretwerk o.a. met Toon Hermans, maar het zijn thans stevige banden, die hem met de radio binden.

De radio heeft hem ook reeds in verscheidene creaties grote populariteit bezorgd, waarvan wel de grootste is die van Paul Vlaanderen.

Cairo. — In Januari 1956 zullen in Egypte vrije verkiezingen worden gehouden.

Hoe de Kamer stemde voor het Statuut

(Van onze correspondent te Den Haag)

Op de publieke tribune in de Tweede Kamer troffen wij aan het slot van de parlementaire behandeling van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden een Surinamer aan, die daar van s'morgens half elf tot s'avonds half zeven had zitten luisteren. Hij was een van degenen in de Overzeese Gebiedsdelen, naar hij ons toevertrouwde, die na een lange reeks van dienstjaren als ambtenaar, met zijn hele gezin naar Nederland mocht gaan, om er een lang verlof te nemen. „Nederland is een land, waar veel te leren valt. Ik hoop, dat wij Surinamers er allemaal heen kunnen. Ook de eenvoudige man, die metselt of timmert of boert. Niet alleen degenen die met een studieopdracht worden uitgezonden. Wij moeten hier komen kijken, rondneuzen, sightseeing voor mijn, part, om spelenderwijze kennis op te doen. Het land heeft grote voordelen. Het is ver ontwikkeld en bovendien het is door zijn geringe omvang te overzien. Men beweegt er zich gemakkelijk in van het ene eind naar het andere. Er is hier ontzaggelijk veel te leren", zo zei ons de heer I.C. R. Vrede, die als hoofd van de Centrale Administratie van het Departement van Landbouw, Veeteelt en Visserij in Suriname, met vrouw en zeven kinderen naar Nederland is getrokken.

Hij heeft een dag lang geluisterd naar de betogen over de staatkundige structuur van het nieuwe Koninkrijk en, zoals dat meestal gebeurt, ook bij Nederlanders, die voor het eerst in ons parlement komen, hij vond dat er door alle afgevaardigden prachtig gesproken was. Nu had de heer Vrede het getroffen. De behandeling van het Statuut had de beste sprekers naar het spreekgestoelte gelokt. Ervaren politici als Romme, Schouten en Oud hebben hun welsprekendheid ten volle gebruikt om voor en tegen van het veel omstreden Statuut nog eens in een laatste ronde aan te tonen. Het is een spannend debat geworden, omdat lange tijd niet duidelijk was, hoe de stemming uit zou vallen en omdat het ditmaal nodig was, dat een twee-derde meerderheid van het aantal aanwezige leden werd behaald, wilde het Statuut worden aanvaard. Die meerderheid is per saldo ruim bereikt, maar voordat prof. Kernkamp, de minister van Overzeese Rijksdelen, had gesproken, was het hele geval een dubbeltje op zijn kantje. Prof. Oud, welbespraakt en een jurist van grote kundigheid, heeft het Statuut van alle kanten bestookt met zijn kritische opmerkingen en deze waren zo venijnig, dat de Kamer werkelijk begon te twijfelen, of het wel in orde zou komen.

Immers het oppositiegeluid van de V.V.D. wekte de oorlogszucht van andere partijen. Men wist nog niet wat ook de grote partijen zouden doen. Wat Prof. Oud verteld had, was vooral voor juristen zeer aantrekkelijke taal. Men spitste aan alle kanten de oren, want juristen zitten er in alle fracties verspreid.

De avondvergadering werd dan ook gekenmerkt door een levendig heen en weer lopen van ministers en kamerleden. Als het parlement onrustig wordt en allerlei kleine groepjes vormt, dan is er altijd spanning.

Wij zagen minister Beel druk gesticuleren en praten met mej. Zeelenberg van de Partij van de Arbeid en aanstonds werd dit op de perstribune verstaan als een ministerieel vermaan om toch niet in de valstrik van de heer Oud te trappen. Even later verdween Zijne Excellentie weer achter het groene gordijn waar de kamerleden altijd hun sigaartje opsteken, als zij genoeg hebben van het kamerdebat. Het duurde geruime tijd voordat die twee daar uitgepraat waren. Prof. Romme moest zijn rede nog houden. Hij deed het met de argumenten die men de volgende dag terugvond in de voortreffelijke beschouwing van minister Kernkamp over de verhouding Statuut-Grondwet......

Gedocumenteerd

Dit betoog was een zeer gedocumenteerde argumentatie van het uitgangspunt dat Nederland niet bang hoeft te zijn omtrent de constructie van het nieuwe Koninkrijk. Men had van alles daarover in zijn hoofd gehaald. Het zou wel eens kunnen gebeuren, dat degenen die kwaad wilde, zich zou verstouten om het statuut te misbruiken, om b.v. gedaan te krijgen dat de Grondwet zo wordt veranderd, dat onze voorzitters van de gemeenteraden niet meer door de Kroon worden benoemd, maar door de raad zelf. En wie weet krijgen toekomstige ingezetenen van het Koninkrijk Nieuwe Stijl het nog eens in hun hoofd, om via dat Statuut van het Koninkrijk een Republiek te maken. Het zou toch kunnen, zij het dan theoretisch......

Reportagewagen naar huis

Wij geloven dat voorzitter Kortenhorst er werkelijk verstandig aan heeft gedaan, toen hij die storm zag opkomen, tijdig de reportagewagen van de Wereldomroep naar huis te sturen. Stel je voor, dat al deze spitsvondigheden en muizenissen in hun meest schrille vormen tot in de West waren doorgedrongen. En dat wegsturen van de Wereldomroep had toen weer zijn prikkelende invloed op de perstribune. Want de heer van de Wal was uit die wagen geklommen en had zich mopperend over „gebrek aan besef over voorlichting" tussen zijn collega's de dagbladjournalisten gemengd en had maarweer ouder gewoonte de pen ter hand genomen om toch des avonds iets met eigen woorden te kunnen doorgeven.

Inmiddels was er ook flink beweging in de groep anti-revolutionnairen gekomen. Hun fractievoorzitter dr Jan Schouten, een man van zeer groot gezag in het parlement, sprak op een toon van diepe ernst over het beruchte artikel 55 in het statuut. Jan Schouten is nu eens geen jurist en hij vindt ook al dat het Statuut verre van waterdicht is, hoorde men fluisteren. En wij journalisten gingen aan het neuzen tellen. De hele A.R.-fractie tegen, de V.V.D., dominee Zandt natuurlijk en Welter met hun beider fractie-genoten. En als er dan nog een paar overlopers zijn in de beide grote regeringspartijen. Van Rijckevorsel werd gepolst en sprak in de couloirs over het Statuut als over een stuk, waar juridisch van alles op aan valt te merken en waar we eenvoudig een maand lang op moeten studeren alvorens we ermee in zee gaan. Zo kwam de avond in toenemende onzekerheid en iedereen luisterde gespannen naar wat minister Kernkamp daar allemaal tegen in zou brengen.

Geduldig docerend

De minister heeft kans gezien de gemoederen op zeer knappe wijze te kalmeren. Hij was geduldig docerend en daarna heel scherp. Hij ving Oud op „in de dubbele Nelson", zoals dat heet in journalistenjargon. En als de oude rotten in ons vak tot die kernachtige conclusie komen, dan hebben zij het al geschoten. Van prof. Oud bleef inderdaad niet zo heel veel meer over. Hij was kennelijk nerveus toen hij het spreekgestoelte beklom voor de tweede ronde. Men hoorde zijn adem snuivend en moeizaam hijgend uit zijn keel komen. De spierwitte kop en het kleurloze gezicht van deze keiharde politieke vechtjas werd nog witter en de stem nog harder en snediger dan zij al is. Oud werd dramatisch. Hij geraakte in vervoering vanwege de dwangpositie waarin hij verkeerde. „Mijn eed van trouw aan de Grondwet, zo schreeuwde hij hoog door de snerpende luidsprekers, aan de ene kant en dat wat de minister met prof. Romme noemt een ramp veroorzaken aan de andere kant......"

En daarna zag men de Kamerleden een voor een omvallen als kegels waar een bal in terecht komt. De ministers zaten met acht man sterk achter de groene tafel te gnuiven. De kamer stemde en het werd een glansrijke overwinning. Eigenlijk werd het een eresaluut aan de West, omdat gebleken was, dat het Nederlandse parlement waarlijk het onderste aan kritisch vermogen uit de kan van zijn politiek, vernuft had gehaald, maar zonder dat men een been aan de grond kreeg.

Wat vond u nu het interessantste, vroegen wij na afloop aan de heer Vrede, die daar heel rustig een dag lang had zitten luisteren. „Ik voor mij was het antwoord, dat ons deed verbijsteren van schrik, de heer Gortzak". Maar hij liet er dit op volgen — het is misschien goed dat u in de West het alvast weet —: „u moet uw communisten in de gaten houden. Zij worden angels in het vlees van het Koninkrijk. Ik heb destijds in Suriname gewaarschuwd voor wat in Brits Guyana ging komen. Het kwam. Het was indirect ook op ons gericht. Door de rede van Gortzak, die van vuige leugens met de dikste demagogische saus overgoten was, ben ik weer gealarmeerd zoals ik dat destijds was door de gebeurtenissen in Demerara. Wij moeten deze jongens terdege in de gaten houden......"

ARUBA

Dakota (met veldoverwicht) kon niet scoren

Oranjestad. — Hoewel het spel van Dakota over het geheel genomen en vooral na de hervatting van de wedstrijd aanmerkelijk beter was dan dat van de R.C.A. reserves, konden de Dakotanen het niet tot een overwinning brengen. Hierdoor is een einde gekomen aan de zegetocht van de Dakotaploeg.

Aardig waren de aanvallen van Dakota opgezet maar, voor het R.C.A. doel gekomen was het mis en mede tengevolge van het korte spel konden de R.C.A. verdedigers steeds met succes ingrijpen. Vele kansen werden door slecht schieten om zeep gebracht.

De aanvallen van R.C.A. waren minder in aantal maar enige malen vanwege het meer open karakter gevaarlijker. Dat ook de R.C.A. voorwaartsen het niet tot doelpunten hebben kunnen brengen was in hoofdzaak gelegen aan het onzuiver schieten en te ver doorgevoerd aanvalsspel.

Na de eerste aanvallen der rood wit blauwen kwam Dakota er steeds beter in en geleidelijk namen zij een kleine veldmeerderheid. Na ruim een kwartier spelen kreeg Adonis een prachtige kans om Dakota de leiding te geven maar hij aarzelde even te lang met schieten waardoor Chaky het hem lastig kon maken en zijn schot faalde. Dakota beging de fout het spel te kort en teveel over de breedte te spelen. De hechte R.C.A. defensie kon dan ook herhaaldelijk met succes ingrijpen.

Kort voor het verstrijken van de eerste helft ondernam Dakota over de rechtervleugel nog een snelle aanval maar door te scherp voorzetten ging deze kans verloren. Rust ging in met blanke stand.

Na de hervatting trokken de Dakotanen zeer levendig en enorm snel ten aanval. De R.C.ers lieten zich echter niet overrompelen en met behulp van de middenhalf Damian Tromp bleef de verdediging stand houden. Zo werd een zekere kans aan de Dakota rechtsbinnen ontnomen toen deze een onderdeel van een seconde te lang wachte met het beslissende schot en Esser hem de voet kon dwars zetten. In de 15de minuut was het de R.C.A. keeper die een keihard ingeschoten bal van de rechtsbinnen van Dakota, op meesterlijke wijze vallende onschadelijk maakte. De Dakota druk bleef aanhouden en steeds meer werden de R.C.A.-ers tot verdedigen gedwongen. Tegen het einde kwam Dakota nog even fel opzetten en met man en macht zetten zij een slotoffensief in. Enige hoekschoppen leverden geen resultaat op en toen scheidsrechter Amaya het einde aankondigde hadden beide ploegen de punten gedeeld zonder ook maar een maal het net aan de goede kant getroffen te hebben.

Savaneta Jeugd niet opgewassen tegen Dakota

Oranjestad. — De Dakota Jrs bleken op eigen terrein een te sterke tegenstander te zijn voor de Savaneta Jeugd Club. Reeds in de eerste helft hadden de Dakota Jrs een 4—0 voorsprong genomen. Na de hervatting deden de blauw witten het wat rustiger aan en het einde kwam met een 5—1 zege voorvoor Dakota, die nog twee kostbare punten binnen haalden.

Jong Aruba Jrs. wonnen van Botafogo

Oranjestad. — Jong Aruba Jrs liet zich op eigen terrein niet door de Botafogo Jrs verassen. De Jong Arubanen ontwikkelden gedurende de eerste helft een vlot spel en namen een 2—0 voorsprong. Na de hervatting kwam Botafogo er beter in en een mooie gelijkopgaande strijd volgde. Het einde kwam met een 2—1 overwinning voor de Jong Aruba Jrs, zodat de beide competitiepunten ditmaal naar Noord gingen.

MULO-examens

Oranjestad. — Alle tien candidaten slaagden voor het diploma MULO A, t.w. Ramon Buckley, Eni Henry Hennep, Henrica A. in 't veld, Theresita Croeze, Jane Evelyn de Cuba, Sylvia Cecilia Etienne, Anna Josefa Fingal, Juan Francisco Crose, Lygia Irmeline Douglas, Ivy Eugenia Lo Fo Wong. Aan allen onze hartelijke gelukwensen.

Zeven weken in de Sovjet-Unie XVI

Enthousiasme en leergierigheid versnellen economische ontwikkeling

SOVJET-LEIDERS ZULLEN DE RESULTATEN IN RUSLAND TOESCHRIJVEN AAN COMMUNISME

Reeds bij mijn aankomst in Leningrad heb ik kunnen constateren, welke resultaten de Sovjet-autoriteiten hebben bereikt met hun streven om het ontwikkelingspeil der bevolking op te voeren. Twintig jaar geleden gold een van mijn eerste bezoeken het beroemde Hermitage-museum, een van de mooiste musea ter wereld, waar zich prachtige doeken bevinden van de oude Breughel, de Boeren-Breughel, Titiaan, Rubens, van Dijck, Rembrandt, Correggio, Raphaël en vooral het prachtige werk van Leonardo da Vinci: de Madonna Litta.

Het ontbreekt ons aan een ideaal

Twintig jaar geleden leidde de gids studenten en soldaten rond door de geweldige zalen. De meeste bezoekers bleven toen voor de schilderijen staan zonder er zelfs maar naar te kijken. Maar zo is het tegenwoordig niet meer. Ik werd getroffen door een groep jongelui die onder leiding van een gids het museum bezocht. Men hoefde niet eens goed op de hoogte te zijn met de Russische mentaliteit om te begrijpen wat er in deze mensen omging. Weldra nam een jonge student of een jonge soldaat het woord om zijn collega's enthousiast iets uit te leggen over een detail van een schilderij, waarop de gids klaarblijkelijk niet voldoende was ingegaan. Toen de groep weer verder ging bleven er een paar achter om met hun neus op het doek een en ander nog verder te bestuderen.

Dit alles heeft natuurlijk slechts waarde als een aanwijzing. Maar de Russen getuigen ook op andere wijze van hun intellectuele nieuwsgierigheid. Bij de loketten der sportvelden, voor de krantenkiosken en in de boekwinkels.

Mijn reis is te kort geweest om mij enig oordeel te kunnen vormen over de waarde van het Russische onderwijs. Maar volgens goedingelichte Amerikanen, die ik later heb ontmoet, leveren de Russische universiteiten zelfs meer en betere ingenieurs af dan de Duitse universiteiten. Het onderwijs moge nog niet het peil van het onze hebben bereikt in Rusland, de intellectuele nieuwsgierigheid die men in de Sovjet-Unie heeft weten te wekken, maakt dat Rusland binnen afzienbare tijd over betere vaklieden, ervarener technici en knappere ingenieurs zal kunnen beschikken.

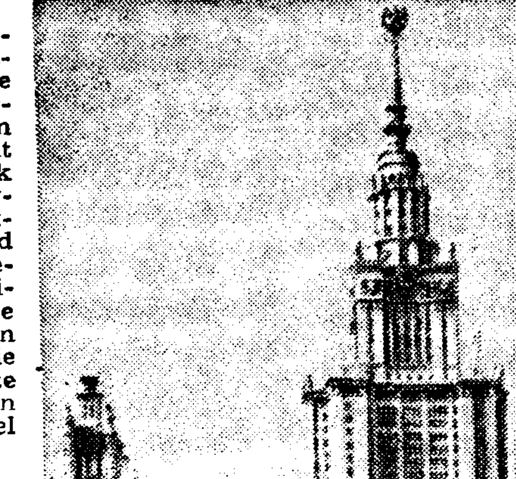
Dit zal uiteraard de snelle economische ontwikkeling van de Sovjet-Unie ten goede komen. De Russische uitdaging komt de meeste Westerlingen dan ook vooral voor als een economische. Misschien moet ik dit alles toch enigszins corrigeren. Ik heb namelijk het gevoel, dat de Sovjet-autoriteiten mij niet hun bestuitgeruste fabrieken hebben getoond en mij niet in contact hebben gebracht met hun meest ervaren arbeiders. Waarschijnlijk zou ik in de thans nog niet toegankelijke gebieden aan de andere zijde van de Oeral, die de Sovjet-Unie thans nog aan onze blikken onttrekt, heel wat gezien hebben dat ongetwijfeld nog veel waardevoller is.

Ondanks of dank zij

Verschillende malen is mij de vraag gesteld: in hoeverre zijn deze resultaten nu te danken aan het marxisme-leninisme-stalinisme? Hebben deze doctrines niet juist afgeremd wat zonder deze tot nog meer spectaculaire resultaten zou hebben geleid? Wat doet veronderstellen, dat het particuliere kapitalisme geen betere resultaten zou hebben bereikt dan het staatskapitalisme en dat het niet een nog groter enthousiasme zou hebben opgewekt? Had het Tsarisme niet reeds een intellectuele klasse gevormd en zou deze, wanneer zij er de gelegenheid toe had gehad, het niet beter hebben gedaan?

Hierop kan men natuurlijk geen antwoord geven, aangezien men hier op het gebied van de conjectuur en de zuivere speculatie terecht komt. Zou een democratisch regiem even spectaculaire resultaten hebben opgeleverd? Is Rusland rijp voor een democratie? Als Trotzky van Stalin gewonnen had, zou hij dan betere resultaten hebben bereikt? Men kan deze vragen niet beantwoorden. Eén ding is echter zeker en voor mij is dit van het hoogste belang. Als de Sovjet-Unie op deze wijze voortgaat en haar ontwikkeling het levensniveau merkbaar kan beïnvloeden, dan zullen de leiders verzekeren, dat deze overwinning niet te danken is aan de uitgebreide markt, of aan de kwaliteiten van de arbeiders, of aan de technische vooruitgang, maar wel aan het communisme zelf.

Men kan ook opmerken, dat het niet slechts de leergierigheid is die de Sovjetjeugd naar de bibliotheken, de musea en de leeszalen drijft. Het is wel mogelijk en zelfs waarschijnlijk, dat zij hun woningen willen ontvluchten, waar zij opeengepakt wonen. Maar het feit blijft, dat het schoolbezoek, het museumbezoek en de leergierigheid de Sovjet-economie op den duur beter geschoolde arbeiders en bekwamere technici zullen opleveren.

De nieuwe universiteit van Moskou, symbool van de leergierigheid der Russische jeugd.

Iemand die mij een causerie had horen houden over mijn reis door de Sovjet-Unie, schreef me: „De les die u ons uit uw reiservaringen hebt leren trekken is wel erg bedroevend. Het communistisch regiem, dat het geloof doodt en de vrijheid afwijst, is er in geslaagd enthousiasme te wekken. Wij, die geloven en vrij zijn, wij leven in een collectieve onverschilligheid en onze enige zorg is ons persoonlijk succes. Wij zijn niet gelukkig. Waarom? Omdat wij geen ideaal hebben." Ik heb daar verder niets meer aan toe te voegen.

RAYMOND SCHEYVEN

Katholieken in P. v. d. A. gaan niet over naar K.V.P.

Utrecht. — De katholieke werkgemeenschap in de Partij van de Arbeid heeft zich op een buitengewone ledenvergadering ernstig en diepgaand beraden over die gedeelten van het Mandement, die betrekking hebben op de doorbraak en de Partij van de Arbeid, alsmede over de situatie, die als gevolg van het Mandement is ontstaan en de godsdienstige, politieke en internationale aspecten daaraan verbonden.

De katholieke werkgemeenschap kan uiteraard niet treden in een persoonlijke gewetensbeslissing, die door ieder zelfstandig moet worden genomen, doch wel acht zij zich verplicht ernaar te streven, dat zoveel mogelijk door allen één gemeenschappelijke gedragslijn gevolgd wordt. Algemeen was de vergadering van oordeel, dat van een overgang naar de K.V.P. geen sprake kan zijn. Zij bleek er namelijk van overtuigd, dat een plichtmatige katholieke eenheidspartij de ontwikkeling van gave democratische verhoudingen in Nederland zou bemoeilijken en een zo groot volksdeel als het katholieke is zou belemmeren in de mogelijkheid een eigen politieke keuze te doen. De vergadering is dan ook ernstig bezorgd, dat de mogelijkheden van een duidelijk sociaal beleid er door zouden worden ingeperkt. Redenen waarom de vergadering het niet verantwoord achtte aan een dergelijke ontwikkeling mee te werken.

Stoepen van Societeit Minerva gesloopt

De eerste mokerslagen, die de Leidse studentensociëteit Minerva van haar gevaarlijk vooruitstekende stoepen zullen beroven, zijn gevallen. Het gemeente-bestuur van Leiden heeft met deze werkzaamheden wijselijk gewacht tot de academische vacanties begonnen waren. Het ligt verder in de bedoeling nog voor de groentijd haar stempel op de sleutelstad zal drukken, deze voor het verkeer onmogelijke obstakels te laten verdwijnen.

Ondanks de vacanties waren er nog enkele tientallen studenten aanwezig toen de potige gemeentewerkers de mokers hieven.

Jhr. Loudon
Nog goede toekomst voor olie als krachtbron

Den Haag — Jhr Jr H. Loudon, de algemene directeur van de Koninklijke Nederlandse Petroleum Maatschappij, heeft de overeenkomst tussen Saoedi-Arabië en de tanker-magnaat van Griekse origine Onassis, waarbij de laatste voorkeursrechten had verkregen betreffende het olievervoer, een zeer gevaarlijke ontwikkeling genoemd.

Loudon was optimistisch betreffende de toekomst van de olieindustrie en voorzag geen grote dreiging van atoomenergie voor de conventionele krachtbronnen als kolen en olie.

Hij voorspelde, dat de stijging van de vraag naar olie in conservatieve mate zou blijven aanhouden, waarbij hij opmerkte, dat, terwijl de jaarlijkse percentuele stijging van de vraag in Amerika een neiging tot stabilisatie vertoont, de wereldvraag buiten de Amerikaanse limites waarschijnlijk hoog zal blijven.

De ideologische vriendschap
Zij is weinig waard

Amsterdam. — In „Het Vrije Volk" lazen wij:

„Er is maar één voetstap nodig van het sublieme naar het ridicule. En de onmandoenlijke zakelijkheid van het geld, dat niet stinkt, zorgt soms voor ontknopingen, die de wildste romantiek niet bedenken zou.

De regering in Guatemala had zich het ongenoegen van de United Fruit Company op de hals gehaald en gevoelde zich bedreigd, naar sindsdien gebleken is niet ten onrechte. Zij wendde zich tot de ideologische vrienden achter het ijzeren gordijn en kocht er voor tussen de 20 en 40 millioen gulden aan wapens.

Maar nu achteraf gebleken is waren dit wapens, die de Russen hebben buitgemaakt op de Duitsers; hoofdzakelijk anti-tankmijnen en zware kanonnen. Daar Castillo Armas geen tank bezat, waren de anti-tankmijnen waardeloos. En daar Guatemala in het door de rebellen bezette gebied zich slechts kan voortbewegen op muildierpaden en de zware artillerie betonwegen nodig had, behoefde Arbenz ook dit onderdeel van de dik betaalde vriendenhulp niet uit te pakken.

Hij kan nu in de gastvrije Mexicaanse legatie over de waarde van de ideologische vriendschap nadenken.

CHATSWORTH wordt door de fiscus bedreigd
Paleis der hertogen van Devonshire

Een heel bijzonder Engels „museum" zal verloren gaan, als er tussen de eigenaar en het Britse ministerie van Financiën geen accoord tot stand komt over te betalen successierechten. Het gaat om het paleis van de Hertog van Devonshire, het vermaarde Chatsworth in het graafschap Derbyshire, een laat-17e-eeuws bouwwerk in neo-klassieke stijl. Toen de vader van de huidige bezitter in 1950 plotseling overleed, ontstonden er weldra moeilijkheden met de fiscus. Om aan deze moeilijkheden tegemoet te komen werd het huis al spoedig voor het publiek opengesteld, tengevolge waarvan de belasting verzacht werd. Maar de staat heeft nog een grote vordering op de Hertog van Devonshire.

In 1946 en in 1953 zijn door het parlement wetten aangenomen waarbij het mogelijk werd historische bouwwerken en kunstwerken aan de staat over te dragen, ter voldoening van successierechten. Dezer dagen is in het Lagerhuis door twee oud-ministers van Financiën, Gaitskell en Dalton, aan de tegenwoordige leider van dit departement, Butler, de vraag gesteld of het Rijk Chatsworth niet zou kunnen overnemen, opdat de rijke bezittingen niet naar elders verkocht worden. Een antwoord op dit voorstel kon nog niet gegeven worden.

Chatsworth heeft een prachtige collectie schilderijen van Italiaanse, Duitse, Engelse Vlaamse en ook Nederlandse oude meesters. (Het bezit o.m. enige Rembrandts). Men vindt er een unieke verzameling Delfts aardewerk en de omvangrijke bibliotheek bevat talloze kostbare boekwerken, waaronder een prachtig verlucht vroeg-Middeleeuws werk.

Het wapen van de hertogen van Devonshire luidt: „Cavendo tutus" (Veilig door waakzaamheid). Het is te hopen dat Chatsworth door de waakzaamheid van de Britse regering veilig aan de dreigende versplintering ontkomt.

„Brief van lezer"
Prins Bernhard reageert op badinerend stukje in „Time"

In de rubriek „letters" in het nummer van 26 Juli van het Amerikaanse weekblad Time is een ingezonden brief opgenomen, ondertekend door: Bernhard, Soestdijk Palace, The Netherlands. Hierin reageert de Prins op een badinerend stukje in de redactionele kolommen in de uitgave van 31 Mei, waarin onder de kop „speedloving Prince" gewag werd gemaakt van het auto-ongeluk van Prins Bernhard.

Time had o.a. geschreven, dat „de bestuurder van de koninklijke Lincoln" bij het passeren van de vrachtauto „zig" had gereden, toen hij „zag" had moeten gaan (he zigged when he should have zagged.)) De chauffeur, die „naast hem zittend, werkeloos had toegezien hoe de kilometers voorbij flitsten", had na het ongeluk „helemaal niet van zijn stuk gebracht" het portier van de gekantelde wagen voor de Prins geopend.

De Prins schrijft nu, dat hij naar aanleiding van dit stukje van een aantal vrienden in de V. S. brieven heeft gekregen met het nodige „bijtende commentaar", dat hij „met plezier zou hebben aanvaard", als het zijn schuld zou zijn geweest. Ten bewijze, dat dit niet het geval is geweest, sloot de Prins een verklaring in van een Amerikaans officier, die achter hem reed, toen het ongeluk gebeurde. „Ik geloof niet", zo besluit de Prins, „dat het fair is. (over het ongeluk) te schrijven, zoals u het hebt gedaan, daar het me klaarblijkelijk de reputatie bezorgt van een b. f." (afkorting voor „bloody fool", volslagen idioot, een Amerikaanse slang-uitdrukking, die Time overigens aan zijn lezers meent te moeten verduidelijken).

De souvereiniteit van W.-Duitsland
Eind September opheffing van de bezetting

Engeland en Amerika zijn van plan tegen eind September hun bezetting van West-Duitsland op te heffen, ongeacht of Frankrijk al dan niet hetzelfde doet ,zo werd onlangs in diplomatieke kringen te Bonn vernomen. Als Frankrijk het E.D.G.-verdrag en de conventies van Bonn in werking te doen treden.

Deze conventies zullen West-Duitsland practisch souvereiniteit verlenen. De Franse premier, Pierre Mendès-France, heeft zich bereid verklaard het zomerreces van de Franse Nationale Vergadering tot 15 Augustus uit te stellen.

De Benelux-landen stemmen met het Brits-Amerikaanse plan.

Aardbeving in Chili

Santiago de Chili. — Het Chileense ministerie van binnenlandse zaken deelde gistermiddag mede, dat er zich een hevige aardbeving heeft voorgedaan in Midden-Chili nabij de steden Valdivia Osorno en Puero Montt.

Volgens de eerste op het ministerie binnengekomen berichten is er één persoon omgekomen. Een niet nader genoemd aantal mensen is gewond.

Groet uit Suriname voor Haarlemse burgemeester

Haarlem. — De burgemeester van Haarlem richtte destijds, bij gelegenheid van de opening van de Schipholweg een brief aan een aantal burgemeesters elders in de wereld. De eerste die op dit schrijven heeft gereageerd is de districscommissaris van Paramaribo, de heer J. R. Robles de Medina.

In een uitvoerige brief heeft deze autoriteit de burgemeester bedankt voor zijn schrijven en de daarbij ingesloten gegevens over Haarlem en tevens op zijn beurt een aantal publicaties over Paramaribo en Suriname in ruil teruggezonden.

Deze groet uit Suriname werd overgebracht per K.L.M. naar Schiphol en vandaar door de heer G. J. H. Kerstholt, die van geboorte Surinamer is en op Schiphol werkt en in Haarlem woont, aan burgemeester Cremers overgebracht.

Surinaams Athletiek succes

Amsterdam. De Surinaamse athleet Ludwig de Sanders won bij de nationale athletiekwedstrijden het nummer hoogspringen met 1.70 meter. Door de zeer slechte weersomstandigheden werd de ontmoeting een uur na het begin gestaakt.

Beursberichten
NEW YORKSE BEURS

New York. — De N.Y.-effectenbeurs opende gisteren fractioneel lager in verband met de internationale politieke ontwikkelingen. In de namiddag vonden toenemende winstnemingen plaats, doch de vliegtuigfondsen bleven vast. Tegen het slot trad enig herstel in en de markt sloot onregelmatig.

Aantal verhandelde fondsen 1202; hoger 483; lager 425; onveranderd 294; aandelenomzet 2.110.000; obligatie-omzet$ 3.225.000.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	174 1/8
Anaconda	38 7/8
Bethlehem Steel	74 5/8
Dupont de Nemours	137 3/4
General Electric	44 1/2
General Motors	80 3/8
Int. Tel. and Tel.	21 3/8
Shell Oil	47 1/8
Standard Oil of New Jersey	87 1/4
U.S. Steel	54 1/4

Wordt het kopje koffie goedkoper

Het Amerikaanse blad „U.S. News and World Report" heeft een verklaring van sommige koffie-experts gepubliceerd, waarin voorspeld wordt, dat vanaf midden 1955 de koffieprijs gestadig zal dalen.

Hogere opbrengst van nieuwe struik

De volgende oorzaken worden aangegeven. De grote koffie-producerende landen hebben samen het koffie-areaal uitgebreid met 10% sinds 1945. Daarbij komt, dat een nieuw soort koffiestruik, warschijnlijk vijf tot tien maal meer koffie zal voortbrengen dan de tegenwoordige struiken. Vervolgens is het mogelijk dat het koffiedrinken in de Ver. Staten minder populair wordt sinds de recente prijsstijging op de koffiemarkt en tenslotte wordt de productie op de Afrikaanse koffieplantages steeds meer opgevoerd.

De Braziliaanse minister van Financiën, Oswaldo Aranha, heeft eveneens een verklaring afgelegd betreffende de koffieprijs.

Hij deelde mede, dat de minimumexportprijs van koffie gehandhaafd zal worden ter bescherming van de planters en van de nationale economie. Ondanks het feit, dat de export gedurende de laatste tien weken gedaald is, was er volgens hem geen reden tot ongerustheid.

Brazilië zou in de naaste toekomst practisch het enige koffie-exporterende land zijn, omdat zijn concurrenten, vooral Columbia, nu bijna al hun koffie verkocht hebben.

De minimum-exportprijs zou 12 maanden gehandhaafd blijven.

New York. — Ava Gardner draagt in haar nieuwste film zes en twintig paar schoenen. De titel van deze film? „The barefoot contessa".

Schietstoel van Meteor aanzienlijk verbeterd
Vlieger heeft thans meer kans veilig met parachute te landen

(Van een medewerker in Nederland)

Sinds korte tijd worden verbeteringen aangebracht in de schietstoelen van Gloster-Meteorstraaljagers van de Koninklijke Luchtmacht, waardoor de veiligheid van de piloten aanzienlijk wordt verhoogd. Zoals bekend moet een piloot van een straaljager zich in geval van nood met stoel en al uit zijn toestel schieten, omdat de grote snelheid van zijn machine het hem onmogelijk maakt uit zijn cockpit te klimmen voor een sprong met zijn parachute, zoals bij schroefjagers gedaan wordt. Bij de vervaardiging van de Meteors voor de luchtmacht heeft Fokker indertijd de enige schietstoel die de Glosterfabrieken op dat moment gebruikten, de Martin Bakerschietstoel, in de straaljager aangebracht. Ondertussen is er echter een tweede versie van Martin Baker ontworpen, die de piloot aanzienlijk meer kansen geeft in geval van nood zijn vliegtuig te verlaten en veilig aan zijn parachute de grond te bereiken. Deze schietstoel is inmiddels in Engeland met veel succes beproefd.

Daar het niet nodig is de oude schietstoelen volledig te vervangen en er slechts een bepaald onderdeel van de constructie behoeft te worden vervangen om tot de nieuwe versie van Martin Baker te geraken, zullen alle Meteorstraaljagers van de Nederlandse luchtmacht binnen afzienbare tijd van de nieuwe apparatuur zijn voorzien. De Thunderjet-straaljagers van onze luchtmacht hebben schietstoelen van Amerikaanse makelij, zodat deze niet gewijzigd zullen worden.

De verbetering berust op een grote automatisering van de verschillende handelingen, die de piloot tot dusverre zelf moest verrichten. Hierdoor kan de vlieger met de nieuwe schietstoel ook op geringe hoogte zijn toestel verlaten; bij de oude versie had hij dan weinig kans een noodsprong te overleven.

Bij de oude schietstoel moest de piloot, na de eerste handgreep, waardoor hij met zijn stoel uit de straaljager wordt geschoten, zich vervolgens door een tweede handgreep op het juiste moment van zijn stoel ontdoen en zijn parachute openen. Bij de nieuwe schietstoel gebeurt dit laatste allemaal automatisch, zodat de vlieger slechts één enkele handgreep hoeft te verrichten.

Het mechaniek in de nieuwe schietstoel, dat de overige handelingen automatisch verricht, is barometisch ingesteld, waardoor precies op de juiste hoogte de veiligheidsriemen worden losgegooid, de stoel wegvalt en de parachute zich opent. Dit gebeurt op zijn vroegst op 10.000 voet, ongeveer 3000 meter. Verlaat de piloot boven deze hoogte zijn straaljager dan valt hij eerst omlaag tot hij de 3000 metergrens heeft bereikt. Hierdoor wordt de op grotere hoogte zeer gevoelige openingsschok van de parachute vermeden, terwijl de vlieger tevens sneller door de koude en zuurstofarme hogere luchtlagen heen geraakt. Verlaat hij beneden de 3000 metergrens zijn toestel, dan treedt het mechaniek onmiddellijk in werking. De snelheid waarmee dit gebeurt is zo groot, dat men in Engeland de schietstoel nog met succes op iets meer dan honderd meter hoogte heeft gebruikt.

Indianen verstoord over blanke inwoning

New. York. — De raad van opperhoofden van de Indiaanse St. Regisstam heeft wettelijke stappen ondernomen om vier blanken, die met Indiaanse vrouwen gehuwd zijn, uit het reservaat bij Hogansburg (New York) te laten zetten.

Het opperhoofd Norman Carbell zeide dat de stam niet gekant is tegen huwelijken met leden van een ander ras, maar dat men deze had ondernomen omdat de bleekgezichten zich niet hielden aan de voorschriften, die in het reservaat golden.

WEST-END: „Man in hiding" 19 en 21 uur.

ROXY: „A song is born" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Captive Woman" 3.000 AD" 19 en 21 uur.

CARIBE: „My forbidden past" 20 uur

REX: „Purple Heart Diary" 20 uur.

ROYAL: „Night Monster" 20 uur.

SUFFISANT-THEATER: „Her Adventurous Night" 20 uur.

APOTHEKEN: De nachtdienst der apotheken wordt waargenomen in **Punda** door **Botica Moderna,** Breedestraat, tel **1854**; in **Otrabanda** door **Botica del Pueblo,** Breedestraat 82, tel. 3718.

WIT GELE KRUIS: De nachtdienst wordt waargenomen door **Zuster Henriquez Con,** Santa Rosaweg 155, tel. 5006.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.
Telegram Afdeling
05.30 — 23.30 Kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. Koskhoorn tel. 2470
Personeel Afdeling.
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 31 Juli 12.00 S. H. Tiesma, Troepiaalweg 19, J. D. tel. 4445
B. g.g. nadere inl. tel. 2400
Materialen Afdeling
P. Berends tel. 2843
C. S. M.
Rederij
P. W. K. Zuiderent tel. 2950
Scheepsagentschap
08.00 — 23.00 Kantoor tel. 2458 — 2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.0 — 08.00
G. H. van Leeuwen tel. 2054
Dok Afdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
van 1.00 — 7.30 G. Kreffer tel. 3128

THEATER ASIENTO: Dinsdag „The Valle yof Decision" .Toegang boven 16 jaar.

GREEP UIT DE AETHER

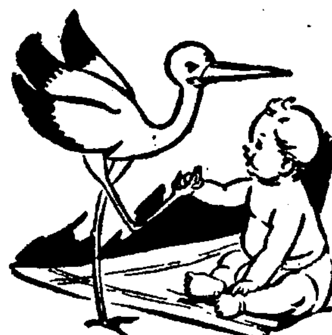
CUROM (416.6 m.)
17.30 Voor de kleine kinderen in het Nederlands
17.50 Gramophoonplaten
18.05 Cumpleaños Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan
19.00 Boletin di Noticia
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 Serie Spaanse impressies
20.35 „Vacantie in Nederland"
20.55 Le Lutz draagt het gedicht „Het uur U"
21.00 Volks- dansfestival in Limburg
21.15 Ouverture „Don Giovanni" van Wolfgang Amadeus Mozart door het Residentieorkest o.l.v. Otto Klemperer
21.30 Boeken vragen Uw aandacht.
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

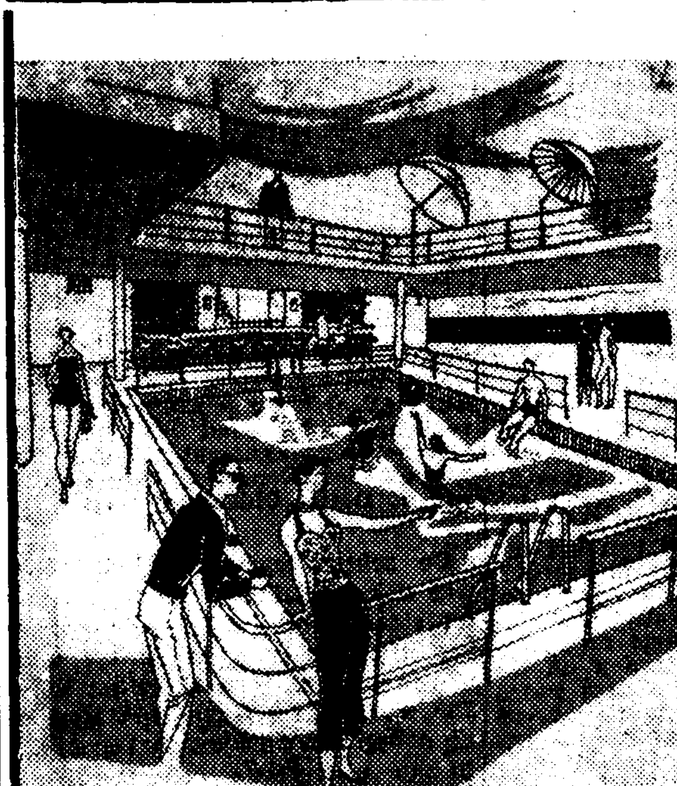
HOYER (5.25 m)
19.00 Met de jarigen in de lucht
19.10. Charla Católico
19.45 Gevarieerde muziek
20.00 Surinaams kwartiertje
20.15 Gevareerd programma
21.00 Dansmuziek
22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m.)
17.30 Opening
17.33 Kinderuurtje
18.03 Muziek
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
20.15 Programma van Aruba Dames Club.
21.15 Muziek
21.30 Sluiting.

AVROS (19 m.)
17.00 Voor de kinderen
17.15 Knickerbocker-programma
17.45 Voor de jarigen op de Antillen
18.00 Gevarieerde muziek
18.30 Terug tot God;
18.45 Nieuws
19.00 Kawina-band „Kondreman"
20.00 Reclame
20.45 Nieuws
21.00 Sluiting.

P.C.J.
1837 Successen van de maand.
19.00 Nieuws
19.10 De 18e ètappe Grenobla- Briancon.
19.18 Nieuws
19.25 „Kun je nog zingen, zing dan mee
19.38 Ned Kroniek:
19.45 Brieven van luisteraars,
19.57 De Ned. Speeldoos".
20.15 Persoverzicht.
20.22 Voor de West o.a. met Caraibisch Comentaar.
20.55 Avondgebed: Pater I. Mijnsbergen O.E.S.A.
20.58 Sluiting.

Heel Holland spreekt over voetbal en wielrennen

Beroepsbond won tweede ronde van de strijd tegen de KNVB

Wij overdrijven zeker geenszins, als wij zeggen, dat op dit ogenblik geheel Nederland spreekt over voetbal en wielrennen. De berichten, die wij krijgen, elke avond, als wij telefoneren met Amsterdam en ons verslag doorgeven over de Tour de France, liegen er wat dat betreft niet om.

Eerst dus maar iets over voetbal, omdat het hemd toch altijd nog nader is dan de rok. Welnu, wie mocht hebben gedacht, dat de KNVB met een slag de strijd tegen de Beroeps Voetbalbond zou hebben gewonnen, toen het besluit viel, dat ook de KNVB de spelers zou gaan betalen, is tot nu toe wel bedrogen uitgekomen.

Even had het er inderdaad alle schijn van, dat de KNVB had gewonnen en dat dit besluit definitief het einde zou betekenen van de Beroepsbond. Er was bij deze nieuwe bond een ogenblik van aarzeling en bij de spelers, die reeds een contract hadden getekend, maar met een pennestreek het contract ongedaan konden maken en konden terugkeren in de oude bond, eveneens. Want bond en spelers ont-

Nederlandse Sportbrief

veinsden het zich geenszins, dat als het er op aan komt de KNVB toch altijd de machtigste is en vermoedelijk ook wel tot in lengte van dagen zal blijven. En daarmede bedoelen wij dan het spelen van interlandwedstrijden en het gebruik van een der stadions te Amsterdam en Rotterdam.

Van dat alles blijft de nieuwe bond gespeend, omdat het een zogenaamde wilde bond is, die niet door de FIFA wordt erkend en die dus ook geen enkele tegenstander kan krijgen uit het FIFA-verband, dat de gehele wereld omvat. De Beroepsbond weet ook wel, dat Karel Lotsy lid is geworden van het dagelijks bestuur van de FIFA en dat dus de KNVB de erkende bond zal blijven, ook al zouden er bij wijze van spreken maar 10.000 leden overblijven.

Dat alles overwogen bond en gecontracteerde spelers en de zaak zou inderdaad zijn leeggebloed, zo de KNVB onmiddellijk met tastbare voorstellen was gekomen. Want waar het nu natuurlijk allemaal om draait is de grote vraag, hoeveel de KNVB zijn spelers denkt te gaan betalen en of dat meer dan wel minder zal zijn dan hetgeen door de Beroepsbond bij contract reeds werd vastgelegd. De KNVB meende het pleit te hebben gewonnen door alleen maar het grote besluit. Doch toen de verrassing eenmaal goed tot de mensen en vooral de spelers was doorgedrongen, ontdekte men, dat men in feite nog precies wijs was als voordien en dat de KNVB het belangrijkste had vergeten, namelijk de „prijs".

Dat ontdekte de Beroepsbond, die deze ronde stellig had verloren, ook. Deze bond was even groggy, maar knock-out was hij nog lang niet. En na een korte rust plaatste hij een stoot, die nog veel harder aankwam, maar dan bij de KNVB. Want de nieuwe bond slaagde er in Bertus de Harder, De Kubber en Van der Hart over te halen te bedanken voor hun beroepsclub in Frankrijk en naar Nederland terug te komen. Daar zat natuurlijk veel aantrekkelijks in voor deze spelers. Want omdat de nieuwe bond niet is aangesloten bij de FIFA, hebben die spelers ook de toestemming van hun club niet nodig. Of eigenlijk hebben zij die natuurlijk wel nodig, maar er kunnen tegen hen geen maatregelen worden getroffen.

Alleen deze maatregel, dat zij nooit of te nimmer meer in aanmerking kunnen komen voor het lidmaatschap van de FIFA of een bij dat lichaam aangesloten bond. Maar daar staat dan weer tegenover, dat die spelers aan hun oude club niets behoeven te betalen van de „koopsom", welke zij van de Beroepsbond ontvangen. Het is zeker niet zo bijster netjes en sportief, maar als het in de beroepssport om geld gaat, moeten deze amateuristische bijkomstigheden blijkbaar wijken!!

Er is echter aan dat alles naar ons gevoel toch nog een „maar" verbonden. Want de KNVB heeft bepaald, dat alle spelers, die een contract hebben getekend met de nieuwe bond, onmiddellijk kunnen terugkeren. Die bepaling moet dus evenzeer worden toegepast, zo bijvoorbeeld De Harder via het juist getekende contract met de beroepsbond zou trachten weer in zijn oude club VUC te komen of in een andere vereniging, die hem zeker graag zal hebben. Doch als de KNVB hem dan weer als lid aanvaardt, komt onmiddellijk de Franse club Bordeaux, waarvan De Harder nu verscheidene jaren lid is geweest, op de proppen met een vlammend protest plus een eis tot schadevergoeding!

Zo eenvoudig als het allemaal lijkt is het dus zeker niet, gelijk men hieruit kan concluderen. Maar wel is zeker, dat de beroepsbond de tweede ronde van het gevecht met de KNVB heeft gewonnen en ruim op punten gewonnen ook. De strijd zal zich nu ongetwijfeld steeds scherper toespitsen en het is moeilijk te zeggen, wat het uiteindelijke resultaat zal zijn, ofschoon als het er op aankomt de KNVB toch nog wel de beste papieren heeft plus de grootste macht. Maar de bond zal dit goed moeten hanteren om de beslissende slag te kunnen plaatsen. En zo'n slag zou kunnen zijn een hogere betaling dan de beroepsbond geeft. Doch waar moeten de clubs het geld vandaan halen? Zal het publiek bereid zijn voor een wedstrijd van de KNVB hogere toegangsprijzen te betalen, terwijl het elders een De Harder zal kunnen zien spelen?

Laten wij er nog maar even bij blijven stilstaan, omdat het van zo enorme betekenis is voor de Nederlandse voetbalsport. Want de voorzitter van de KNVB, ir Hopster, heeft als zijn mening gegeven, dat het nodig zal zijn twee competities in te stellen. Een competitie voor de betaalde spelers en een voor de amateurs. Geheel naar Engels voorbeeld derhalve. Maar de bondsvoorzitter heeft tevens gezegd, dat als de bondsvergadering de voorstellen van het bestuur om dus spelers te gaan betalen, mocht afwijzen, de KNVB zich gedwongen zal zien verder af te zien van het spelen van interlandwedstrijden. Als motief noemde ir Hopster, dat het dan niet meer verantwoord is de spelers bloot te stellen aan zware nederlagen, teleurstellingen en vernederingen. Het is een gedachte, die reeds vaak werd verkondigd, maar tot nu toe was het zo, dat meer dan de helft van de bondshuishouding moest worden bestreden uit de inkomsten van interland- en oefenwedstrijden. Hoe de KNVB zich nu plotseling diezelfde dure huishouding voorstelt zonder al die inkomsten, is ons niet recht duidelijk. Mogelijk moet men dit argument daarom opvatten als een soort van dreigement jegens de clubs. Want geen interlandvoetbal meer zou zeker ook betekenen, dat het steeds moeilijker zou worden sterke buitenlandse clubs naar Nederland te halen voor het spelen van friendly games en de clubs zouden daardoor worden gedupeerd.

Het is allemaal echter alleen maar zo jammer, dat de KNVB zo lang heeft gewacht eer het bestuur er toe kon komen overstag te gaan. De achterstand, die het Nederlandse voetbalspel thans ten opzichte van het buitenland heeft, zou niet zijn ontstaan, indien men tijdig de bakens had verzet en zich niet had vastgeklampt aan weliswaar mooie, maar volkomen verouderde, men mag wel zeggen antieke, principes. Regeren is immers vooruitzien en dat laatste heeft de KNVB helaas nooit gedaan.

Het grote probleem, waar het nu, na de verrassende tegenzet van de Beroepsbond, die dus wel van plan is verder te gaan, voor de KNVB om draait, is het plan, dat aan de bondsvergadering moet worden voorgelegd. Die vergadering is pas eind September, maar het is wel zeker, dat een aantal clubs een bijzondere algemene vergadering zal aanvragen omstreeks half Augustus, opdat clubs en spelers bij het begin van het nieuwe seizoen precies zullen weten, waar zij aan toe zijn en welke maatregelen zij zullen moeten treffen om tegemoet te kunnen komen aan de zware eisen, die dan aan de clubkas zullen worden gesteld.

De uitwerking van het systeem, dat de KNVB denkt te volgen, is niet zo erg moeilijk. Men kan eenvoudig een keuze doen uit een aantal systemen, dat in andere Europese landen wordt toegepast. Maar waar het om gaat en wat veel moeilijker is uit te maken, dat zijn de bedragen, die voor de spelers moeten worden vastgesteld. De eerste vraag is: wie moet dat eigenlijk uitmaken? Het bondsbestuur of de clubs? Het schijnt, dat het bestuur deze taak zelf ter hand heeft genomen, maar dan kan het wel bijna niet anders, of in de voorstellen, die dan straks ter tafel zullen komen, zal wel sterk tot uiting komen de tegenzin, welke dit bestuur heeft moeten overwinnen om zijn verstrekkende besluit te bekrachtigen. Normaal zou o.i. zijn geweest, als het zittende bestuur was afgetreden en de weg had vrijgemaakt voor een nieuw bestuur van mensen uit de bond, die wel met hart en ziel de nieuwe koers willen varen.

Dat is echter tot nu toe niet gebeurd. Maar dan zou het zeker geen onverstandige zet zijn de voorstellen te lat uitwerken door een commissie, bestaande uit bestuurderen van clubs, die helemaal niet van plan zijn hun spelers te gaan betalen. En wij hebben dan meer speciaal op het oog bestuurderen van die hele oude clubs als HVV, HFC, UD, VOC om er maar een paar te noemen. Er zijn er wel meer, doch oude clubs als Sparta en het Groningse Be Quick hebben al aangekondigd, dat zij wel degelijk van plan zijn hun spelers te gaan betalen, teneinde het hoofd boven water te kunnen houden.

Maar bestuurderen dus van enkele oude clubs, voor wie het spel zelf niet de hoofdzaak is, doch meer het gezellige clubleven en die er niet om geven, in welke klasse zij uitkomen. Want het merkwaardige in deze gehele zaak is, dat juist deze mensen, deze volbloed-amateurs, die het ook wensen te blijven, bij betaling hebben gezegd, dat waar nodig betaling van spelers onmogelijk langer kon uitblijven. Zij hebben dus al lang de noden en de eisen van deze tijd begrepen en zij lijken ons de aangewezen mensen om redelijke bedragen vast te stellen. Zij zijn immers wel het meest verheugd van alle aangesloten clubs, dat er nu iets gaat veranderen! Want zij gaan uit van het standpunt, dat er in de KNVB een gezonder en eerlijker amateurisme zal komen dan er de laatste kwarteeuw is geweest!!

Tja, wij schrijven deze brief uit Frankrijk en wij hadden natuurlijk ook iets willen vertellen over de Tour de France, die nog steeds verder gaat en waarin de Nederlanders zulke mooie successen boeken, dat men er in Nederland uitermate geestdriftig over is, ook in kringen, die zich voor sport nu niet bepaald interesseren, maar wie de romantiek van zo'n Tour toch ook te pakken krijgt .Enfin, die Tour duurt nog wel even en daarover dan maar weer de volgende week!

B. M. Schilperoort

Curacaose zeilers tijdens storm op de Kager Plassen

Stormachtige zeilwedstrijden tijdens de Kaagweek ★ Schepen in nood ★ Gered, maar aan de ketting ★ Verregende vacanties ★ Het bezoek van president Coty.

Zeezeilen langs Hollandse kust kan duur kosten....

Ter afwisseling van de stormen en stormpjes, die de laatste tijd in de wereld der Nederlandse politiek woedden (laatstelijk heeft het socialistische vakverbond, het N.V.V., de samenwerking met de confessionele vakbonden verbroken, en in Den Haag achten velen een kabinetscrisis in de komende herfst lang niet uitgesloten) hebben we hier onlangs een echte storm gehad. Hij ging vergezeld van plenzende regen. Op zee en op de plassen en meren, waar het watersportseizoen op het ogenblik in volle gang is, heeft men er rijkelijk van kunnen genieten. Toevallig viel hij samen met de eerste dagen van de Kaagweek, de bekende zeilwedstrijden op de Kager plassen bij Leiden en hij heeft er het wedstrijdprogramma danig in de war gegooid.

Nu behoren slecht weer en Kaagweek min of meer bij elkaar. Uw briefschrijver herinnert zich nog uit de tijd, dat hij een opgeschoten jongen was, hoe hij menigmaal tijdens het grote zeilfestijn als lid van de bemanning — als opstapper, zou men bij het kustreddingswezen zeggen — fungeerde op een sterke motorvlet, die tijdens stormvlagen zeiljachten, die „aan lager wal" waren geraakt, placht vlot te trekken.

Ondanks de traditionele dag of dagen met slecht weer en ondanks de concurrentie van tal van andere watersportcentra, die ook zeilweken zijn gaan organiseren, is de Kaagweek in de derde week van Juli nog steeds „de" grote gebeurtenis op zeilgebied in Nederland. Dan komen daar op het Norremeer en het Zweiland en hoe die plassen en plasjes,, die tezamen de Kaag vormen, verder heten, zeilers uit heel Nederland bij elkaar. Overal in de vele door riet en wilgen omzoomde poelen en inhammen liggen zeiljachten en motorboten voor anker en tijdens de wedstrijden steken de honderden zeilen van race- en tourjachten fèl af tegen het blauwe water. Ja, de Kaagweek, daar in het hart van het Zuid-Hollandse merengebied, is een feest, maar dit jaar leek het haast een tragedie te worden.

Een felle storm joeg over de plassen, op de verschillende poelen liepen golven met venijnige witte koppen en tal van jachten raakten in moeilijkheden. De wedstrijden gingen door, zij het ook, dat in de diverse klassen slechts een fractie van het aantal ingeschreven vaartuigen aan de start verscheen.

Tijdens de races ging het wild toe. Boeien, die de wedstrijdbaan aangaven, bleken los geslagen; onklaar geraakte tourboten dreven dwars door het veld van wedstrijdende schepen naar lagerwal. Op een gegeven ogenblik raakten vier regenbogen met het tuig in elkaar verward. Twee slaagden erin los te komen, maar de twee andere dreven, als Siamese tweelingen aan elkander geklonken, naar de oever. Toen de bemanningen de scheepjes eindelijk los hadden gemaakt, was het te laat, beide sloegen tegen de wal.

De week in Nederland

Vele zeilers moesten toezien, hoe hun zeilen in flarden sloegen. Anderen beliepen ernstige schade door aanvaringen en een niet gering aantal der kleinere scheepjes sloeg om. In meerdere gevallen offerden concurrenten dan hun kans op een overwinning op, en bleven zij zólang bij hun onfortuinlijke wedstrijdgenoten, tot dezen door motorboten waren opgepikt.

Ook het Curaçaose team, dat aan de Kaagweek deel neemt, heeft zijn deel van het stormweer gehad. Maar zij hebben er zich manmoedig door geslagen en in de teamwedstrijd van Pampusjachten tussen Curaçao en De Kaag sloegen zij, ondanks de harde wind, een uitstekend figuur tegenover de hier veel beter bekende gastheren.

Storm aan de kust

Ondervonden op de Kaag de sportzeilers hinder van het slechte weer, op de Noordzee raakten zelfs zeewaardige vissersschepen en kustvaarders in nood. De nieuwe IJmuidense zeesleper, de „Cycloop", volbracht zijn eerste berging: hij haalde de kustvaarder „Hoc Vinces" op tweehonderd meter uit de kust van de banken en bracht het schip behouden in zijn thuishaven binnen. Ook menig zeegaand zeiljacht, dat de Noordzee had opgezocht, beleefde benauwde ogenblikken. Dat de tegenwoordig zeer populaire zeezeilerij voor de Hollandse kust niet ongevaarlijk is — en wanneer een jacht in nood raakt, ook ernstige financiële consequenties kan hebben — heeft trouwens reeds menig zeiler ondervonden, laatstelijk een Zweed, wiens vaartuig thans in de Scheveningse vissershaven ligt. Het jacht, de „Vanadis", raakte op de Noordzee tijdens zware zeegang in moeilijkheden en liet zich toen door een visservaartuig binnenslepen. De eigenaar — wiens echtgenote verleden jaar concerten had gegeven, waarvan de opbrengst ten goede kwam aan de slachtoffers van de Ramp in Nederland — bedankte de visser, maar kort daarop stuurde deze hem een deurwaarder op zijn dek met een vordering aan bergingsloon van 4500 gulden. Toen de Zweed, die dit bedrag niet bij zich had, niet kon betalen, werd de „Vanadis" aan de ketting gelegd. Na enig gemarchandeer bleek de reder van het vissersvaartuig — geen Scheveninger — bereid zijn vordering te verminderen tot Fl. 3000,—, maar ook dit vond de Zweed, wiens jacht bovendien tijdens de redding door het vissersschip was beschadigd, te veel. Hij heeft het geval thans voor de rechter gebracht, maar tot deze in hoogste instantie uitspraak doet blijft zijn jach aan de ketting.

In Scheveningen is men zeer verontwaardigd over deze gang van zaken, die buitenlandse zeilers huiverig zou maken in de buurt van Nederlandse havens te komen. Inderdaad lijkt het er in dit geval op, of de reder van het vissersvaartuig de eigenaar van het jacht het vel over de oren heeft willen halen. Maar anderzijds moeten ook eigenaars van commerciële vaartuigen, die op zee in nood raken en binnengesleept worden, bergingslonen betalen, die verre van gering zijn. Zeilers, die zich op de altijd gevaarlijke Noordzee wagen, moeten niet verwachten, dat zij altijd voor niets geholpen worden. Bergen van schepen is een werk vol risico, en de meeste Nederlandse scheepseigenaars wensen, dat deze risico's, als een redding gelukt, beloond worden. Beloond, maar natuurlijk niet over-beloond.

Vacantie-genoegens anno 1954

Storm en regen, waar deze zomer zo vrijgevig mee is in West-Europa, hebben ook een streep gehaald door de plannen van menige vacantie-ganger. Vooral kampeerders en bewoners van week-endhuisjes hebben het tot nu toe zwaar te verduren gehad. En in menig landelijk hotel of pension hebben de gasten, die noodgedwongen elkaars gezelschap moesten zoeken in ongezellige eetzalen of trieste waranda's, de Tour de France en het voor en tegen van beroepsvoetbal zó uitvoerig besproken, dat zelfs deze onuitputtelijke onderwerpen hun geen stof voor gesprekken meer verschaften. Desondanks neemt de stroom van vacantiegangers, die men op de stations, bij touringcarbedrijven en langs de grote wegen ziet nog dagelijks toe. Nederland gaat met vacantie — weer of geen weer!

Naturlijk zijn er ook thuisblijvers — duizenden zelfs. In verschillende steden heeft men thans diverse vermakelijkheden, zoals openluchtvoorstellingen en speciale sportwedstrijden, voor hen georganiseerd. In Amsterdam en Den Haag hadden zij deze week bovendien het spectaculaire schouwspel, dat altijd verbonden is aan het bezoek van een buitenlands staatshoofd aan Nederland. President René Coty en zijn echtgenote waren de gasten van koningin Juliana en prins Bernhard en tallozen hebben er uren wachten voor over gehad om de stoet met de hoge gasten en hun gastvrouwe en gastheer te zien passeren of om de wacht vóor het Paleis op de Dam te zien optrekken.

Tussen Frankrijk en Nederland bestaan van oudsher nauwe banden. Het bezoek van de sympathieke Franse president en zijn echtgenote heeft ze ongetwijfeld verstevigd.

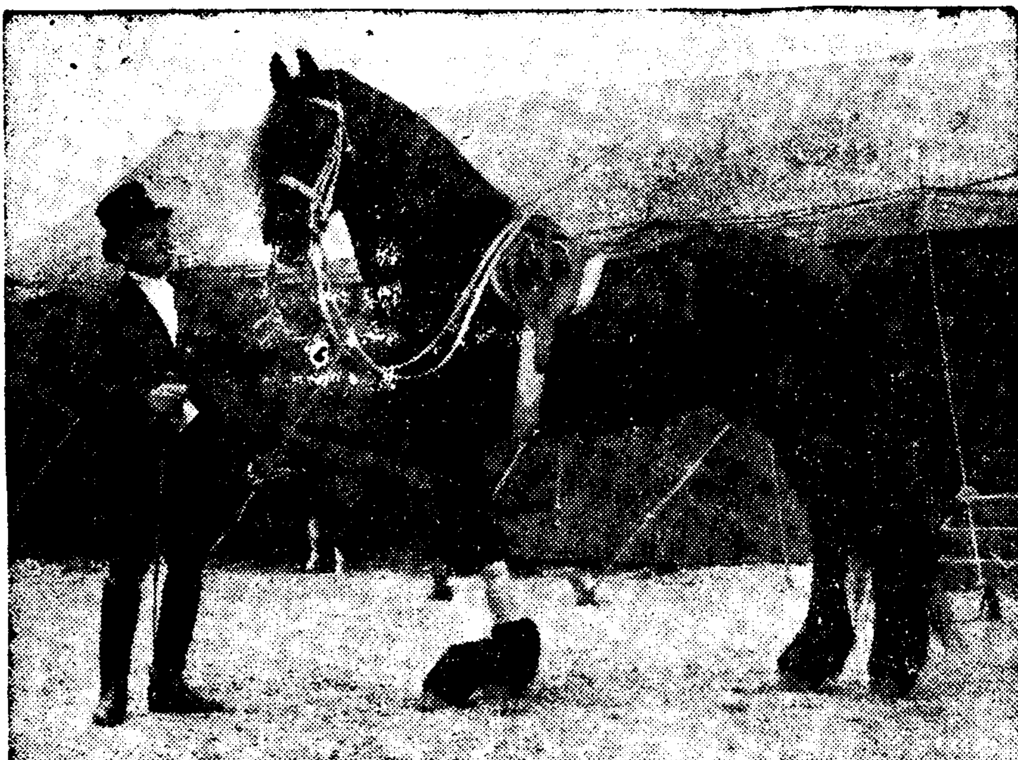
Friese paard was bijna uitgestorven

Paardenstamboek 75 jaar

(Van onze correspondent)

Zoals er een Friese cultuur is, een Friese taal en een Friese vlag, zo is er ook, (men vergeve ons de vergelijking), een Fries paardenras, hetgeen in zekere zin merkwaardig is en een feit vormt, waarop dit jaar in 't bijzonder de aandacht zal vallen omdat het Fries Paardenstamboek, dat er in zo belangrijke mate toe heeft bijgedragen, dat dit ras in stand is gehouden, driekwart eeuw bestaat. In 1880, het jaar, waarin het stamboek z'n werk begon werden er precies 24 Friese paarden ingeschreven en nu zijn er 2000 dieren in het stamboek opgenomen. Enkele tientallen jaren geleden stond het er nog bar slecht voor met het Friese paard; er waren nog maar drie hengsten. Thans zijn er omstreeks twintig. Dit zijn zo enkele feiten die de betrokkenen aanleiding kunnen geven voor een viering van het jubileum, in verband waarmee ook 6 Augustus en 24 September keuringen in de Friese hoofdstad zullen worden gehouden.

Het Friese paardenras is vele eeuwen oud. Voor het Friese paard is vooral de kleur kenmerkend, want alle Friese paarden zijn zwart, en de uniforme kleurvererving kan als een grote bijzonderheid worden beschouwd. De Friese paarden hebben lange manen, een lange staart en ruige zwarte sokken, die nooit worden geknipt aan de benen. Het Friese paard is waarschijnlijk ontstaan uit een kruising van paarden van het inheemse laaglandse ras, die in vroeger eeuwen overal in Europa voorkwamen met paarden die men van de kruistochten mee terug bracht en de Andalusische paarden van Spanjaarden uit de tachtigjarige oorlog. Dat Friese paard schijnt in vroeger tijden meer verbreid te zijn geweest dan thans. In oude annalen staat beschreven, dat Johanna van Aragon 20 December 1506 het stoffelijk overschot van haar echtgenoot Philips de Schoone van een klooster bij Burgos naar Torquemada liet vervoeren met een koets, die werd getrokken door vier Friese paarden.

De Friese hengst Bento, die in Circus Mullens triomfen gevierd heeft.

Dat Friese paard heeft tijden gekend, dat er export bestond naar Engeland en andere landen, waaraan het waarschijnlijk te danken is, dat andere rassen, zoals het Norfolk-ras en de Amerikaanse harddraver het Friese paard als stammoeder hebben. Er zijn tijden geweest, dat het Friese paard koetspaard was en veelvuldig gebruikt werd bij draverijen. Echter rond 1850 begon men aan het bestaansrecht van het Friese paard te twijfelen, mede door de import van de Duitse Oldenburgers.

De achteruitgang van het Fries ras was ook tientallen jaren later nog niet tot staan gebracht door de oprichting van het stamboek, zulks tot verdriet van de echte liefhebbers tot wie ook Jhr. Cees van Eysinga van Huisterheide onder Sint Nicolaasga behoorde, die in zijn woonplaats een stoeterij „De Oorsprong" stichtte.

Het Fries paardenstamboek hield aparte boeken bij voor het Fries ras en het Oldenburgs-Groninger type en in het begin van deze eeuw werd de Vereniging het Friese Paard opgericht om te redden wat er nog te redden viel. Aanvankelijk had men wellicht gedacht met het Oldenburger-Groninger type tot een nieuw ras te kunnen komen, maar omstreeks 1920 ging het stamboek z'n houding herzien en men richtte zich veel meer op het Friese ras.

In 1943 is er een definitieve splitsing gekomen. De liefhebbers van het Groninger type stichtten een eigen organisatie, het Noord Nederlands Warmbloed Paardenstamboek, dat ook in Groningen en Drente werkt en sedert die tijd behartigt het Fries Paardenstamboek alleen de belangen van het Friese paard, dat merkwaardig genoeg nog altijd voornamelijk in Friesland voorkomt, en dan nog het meest bezuiden de spoorlijn Harlingen-Groningen. In hoeverre het Friese paard ook een grotere economische betekenis heeft ten opzichte van andere rassen, kan behalve ten aanzien van het sobere voedselgebruik nog niet worden gezegd. Er bestaan landelijk interessante plannen tot stichting van een proefbedrijf, waar men dan de economische waarde van het paard, ook tegenover de tractor na wil gaan. Zover zal het echter waarschijnlijk nog niet zijn, wanneer het Fries Paardenstamboek, dat voor de instandhouding van dat Friese Paardenras van zo grote betekenis is, z'n vijfenzeventigjarig bestaan viert, op een receptie op 28 Juli en met twee jubileum-keuringen.